

Studeneccký zpravodaj

5 | 2025

VYDÁVÁ OÚ STUDENEC

OBSAH

obecní informace

Zprávy obecního úřadu	3
Životní jubilea našich občanů	8
Odpady přehledně	9

historie

Výlety do studenecké minulosti	11
--------------------------------	----

rozhovor

Tomáš Brejša, řezbář	14
----------------------	----

škola

Zprávičky z MŠ Studenec	19
MŠ Zálesní Lhota	21
Zprávy ZŠ Studenec	24

knihovna

Pozvánka do knihovny	35
----------------------	----

spolky

Orel Studenec	37
Sportovní klub Studenec	42
Sokol Studenec	45
SDH Studenec	58
Cykloparta	52

různé

Hrají SOUSEDE	53
Křehká krása se rodí v Křišťálovém údolí	54
Vlk se (opět) stal součástí krkonošské přírody	56
Jaký přenosný hasicí přístroj si pořídit do domácnosti?	57

ZPRÁVY OBECNÍHO ÚŘADU

Jak by vypadal Studenec, kdyby...

Připravil: Mgr. Tomáš Chrtek, starosta

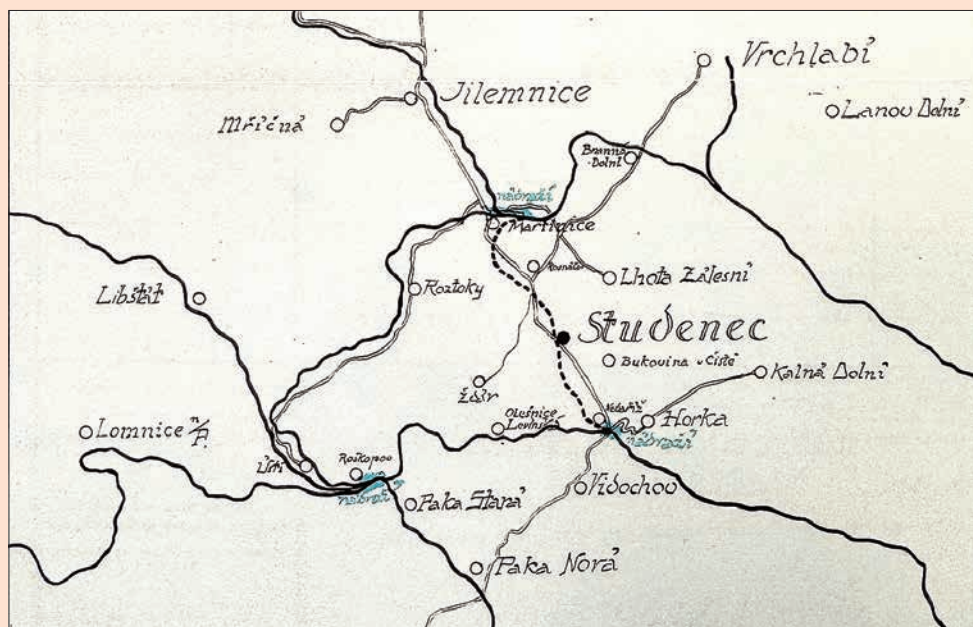
Mnohokrát jsem si říkal, jak by Studenec vypadal, kdyby se u nás podařily realizovat všechny plánované projekty. Jak by to asi dnes vypadalo, kdyby nepřišel rok 1918, 1948, 1989 a další významné letopočty. Jak by tomu asi bylo, kdyby se všem firmám a obci splnily všechny představy o svých projektech. Pojďme se nad tím trochu zamyslet...

Začal bych třeba těžbou nerostných surovin v Zálesní Lhotě. Kdyby byla ložiska stříbra nebo mědi vydatnější, zřejmě by nad obcí vyrostly těžební věže a ubytovny pro horníky. Na starých báňských mapách totiž nalezneme vyznačenou téměř celou obec, kde byl proveden důlní průzkum. Nejinak by tomu bylo ve Studenci. Málokdo ví, že se mezi Dolením koncem a Žďárem u Staré Paky nachází registrovaný prognózní zdroj černého uhlí. Naproti benzínové čerpací stanici Shell byla za dob Rakousko-Uherska plánovaná panem Jirkem výstavba cihelny. V souvislosti s tehdy již fungující cihelnou v Kruhovce bychom nejspíš patřili k jednomu z největších distributorů pálených cihel. Těžkým průmyslem se místní zabývali i v těžbě kamene. Po celé obci najdeme mnoho povrchových dolů například melafyru či pískovce. Zde se vyskytuje nejvíce červený pískovec, díky kterému byl postaven i lhotecký kostel. Aktuálně v obci těží kámen v kamenolomu za svým areálem pouze Zetka Strážník a.s.. I zde jsou však památky po další zaniklé výrobě. V devadesátých letech 20. století v prostoru drtiče místního lomu zde měl pan Tomáš betonárku a výrobu betonových komínových segmentů.

Asi nejvýznamnější finanční tepnou naší obce byl textilní průmysl. Ať již v podání firmy Fejfar & Mládek ve Studenci, továrny Rudolfa Müllera v Zálesní Lhotě nebo místních faktorů a domácích tkalců. Na tento průmysl mělo velkou návaznost i zemědělství, které se věnovalo především pěstování lnu.

Neuskutečněné projekty provázely Studenec téměř celé 20. století, avšak jedním z nejvýznamnějších projektů bylo přivedení železnice do Studence neboli propojení vlakových nádraží na Horkách u Staré Paky a Martinicích v Krkonoších, které mělo vést právě přes naši obec. Aktivně se o vlak do Studence snažil od roku 1922 do roku 1937 továrník a tehdejší starosta Jan Fejfar. Pan Fejfar

měl zřejmě kontakty i mezi vlivnými politiky, neboť se o naši železnici přimlouval na Ministerstvu železnic i advokát, poslanec a dlouholetý starosta Hradce Králové, pan JUDr. František Ulrich. Ten patřil k vlivným osobnostem novodobých dějin Hradce Králové. Byla zpracována studie a dvě možné varianty vedení trati bez nutnosti využití ozubnicové dráhy. Zajímavostí je, že hlavními argumenty, proč zavést do Studence vlak, byl ekonomický důvod z hlediska dopravy materiálu pro místní firmy. Už tehdy byl odhadován roční odbyt pouze místní fabriky o objemu 200 vagonů. Dalším aspektem byl důvod turistický, ale především důvod bezpečnostní. Ve všech žádostech je to odůvodněno zkrácením železniční trasy mezi vojenskou posádkou v Josefově a Podkrkonoším, což bylo v době před druhou válkou velké bezpečnostní téma. Dalším důvodem bylo záložní spojení mezi Martinicemi a Horkami v případě poničení trati z Martinic na Starou Paku. Nicméně z finančních důvodů byl tento velmi dobře zpracovaný projekt několikrát zamítnut.

Zašlapané projekty nás provázely i ve sportu. Opět zmiňovaný Jan Fejfar měl již připravený projekt na sportoviště v místě tehdejšího fotbalového hřiště SK Fejfar & Mládek (dnes fotbalové hřiště Martina a Daniely Hrubých). Zde měl být atletický areál, tenisové kurty, fotbalové hřiště, koupaliště a sportovní letiště. O koupališti uvažovala také na konci 80. let sama obec. Mělo být vybudováno Na Smejtech a na tu dobu se jednalo o megalomanský projekt za 18 mil. Kčs. Plavecký bazén dlouhý 50 metrů, hluboký bazén se skokanskými můstkami a dětské brouzdaliště. Všechny bazény samozřejmě vyhřívané termickými panely umístěnými na střeše tribuny a další technické a stravovací zařízení. V okolí koupaliště bylo počítáno s volejbalovými kurty, minigolfem a obřím parkovištěm. Doslechl jsem se

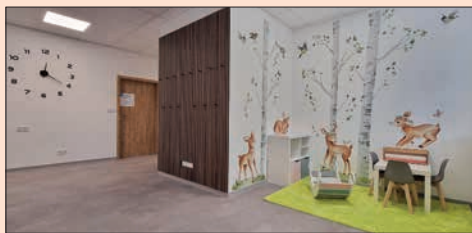
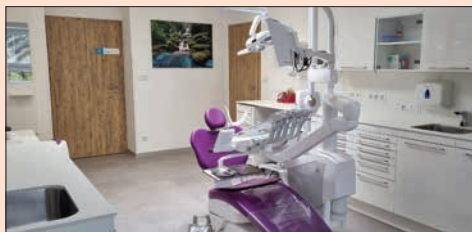
i variantu, že mělo být toto koupaliště propojeno asfaltovou silnicí se studeneckým zámekem, tehdy rekreačním zařízením Chemopetrol Litvínov.

Historie našeho zámku by sama o sobě vydala na samotnou publikaci. Různí majitelé s ním měli velké projekty. Jedním z nich bylo na přelomu tisíciletí i vybudování letní bobové dráhy. Dalšími nerealizovanými plány v naší obci je například výstavba základní školy pod fotbalovým hřištěm ve Studenci, točna autobusu u zastávky Na Špici, kulturní dům u sokolovny nebo skokanské můstky Na Hradišku.

Kdyby se vše, co bylo plánované ve Studenci podařilo, nebyly bychom dneska asi obcí, ale městem. Možná bychom ani nebyli všichni příbuzní, protože by mládenci měli možnost vycestovat na tancovačku vlakem i mimo vesnici a třeba bychom měli obec plnou průmyslu, těžebních věží, zarostlých bazénů a sportovišť. Těžko říci, jaké by to všechno bylo. A těžko říci, zda by to bylo dobré. To jen taková má úvaha o tom, co by bylo, kdyby... Zkuste nad tím také popřemýšlet...

Aby zuby nebolely

Zřejmě největší a nejmíc finančně nákladnou akcí letošního roku byla rekonstrukce zubní ordinace ve Zdravotním středisku ve Studenci. Mít zdravotní péči v obci je jednou z našich priorit. V současné době není běžné, aby na tak malé vesnici fungoval pediatr, praktický lékař pro dospělé, lékárna i zubař. Vážíme si toho, že zde zubaře máme, proto jsme se se zastupiteli po úspěšných rekonstrukcích ordinací pediatra, praktika a lékárny rozhodli zkvalitnit i zubní ordinaci. Rekonstrukce probíhala od jara až do října 2025 a provedli jsme ji opravdu z gruntu. Mimo nosných zdí či stropních panelů zde nezůstalo téměř nic původního. Zásadními změnami jsou především lepší dispozice lékařských prostor, bezbariérový přístup, klimatizace, kvalitní hygienické zázemí i nové zubařské křeslo. Hlavní změnou však je zřízení nového pracoviště pro dentální hygienu. Nově tak v této ordinaci bude pracovat trojice ve složení MUDr. Marie Mühlová, MDDr. Miroslava Jiroušová a Lucie Kocourková, DiS. Všem třem bych chtěl popřát, aby pro ně práce v nových prostorách byla komfortnější a snazší. Zároveň jim děkuji za výbornou spolupráci při rekonstrukci a za to, že se rozhodli nadále pracovat pro naše občany ve Studenci.

Vodovod Smejta

Další významnou a téměř stejně nákladnou akcí letošního roku byla rekonstrukce hlavního vodovodního řádu od vrtu Na Smejtech až na Dolení konec v délce téměř jednoho kilometru. Důvodem této rekonstrukce bylo staré a již nevyhovující potrubí, na kterém jsme několikrát ročně řešili velké havárie s následným velkým únikem vody. Poslední havárie nás zastihla například při letošním ročníku Studeneckých milí, kdy díky této poruše během hodiny a půl vytekl celý vodojem nad hasičárnou o objemu téměř 200 kubíků vody. Tak snad bude alespoň v této lokalitě chvíli klid.

Setkání na závěr roku

Na posledních stranách Zpravodaje naleznete pozvánky na předvánoční akce. Dovolte mi je nyní trochu rozvinout.

V sobotu 29. listopadu se společně sejdem u školky v Zálesní Lhotě na Rozsvícení vánočního stroměčku. Akci mají na starosti Lhotecké maminy pod záštitou Sokola Zálesní Lhota. Těšit se můžete nejen na vystoupení dětí z mateřské školy, hudební vystoupení Štěpána Vrány z Poniklé, ale i na ohňostroj. Maminy opět napečou mnoho dobrot a zákusků a prolévat to budeme svažákem, kterého mají dostatek. Občerstvení, sezení a plynové ohřívače jsou připraveny, tak neváhejte a přijďte se předvánočně naladit do Zálesní Lhoty.

O týden později se sejdem na druhé straně kopce, v přírodním amfiteátru za základní školou ve Studenci. Těšit se můžete na občerstvení od studeneckých hasičů. Chybět nebudou ani tradiční sejkory. Kulturní program nastartují děti ze školky a žáci místní školy. Následovat bude pěvecký soubor Jizeran ze Semil s pásmem písní Jiřího Šlitra a podkrkonošských koled. Po Jizeranu se představí Tereza a Katka Jandurovi ze Zálesní Lhoty, rovněž se staročeskými koledami. Následně vystoupí Lucie Pekárková společně se svými kamarády z pražské konzervatoře. Hlavním lákadlem bude Pražská mobilní zvonohra ze zvonařství pana Manouška, která je jedna z mála na světě. Zvonohra má celkem 57 zvonů, váží 12 tun a přiveze ji k nám kamion z Prahy. Na zvonkohru nám zahraje pan Radek Hanuš, ředitel ZUŠ Vrchlabí. Těšit se můžete také na ukázkou kovářské dílny nebo ručního tesání trámů širočinou. Na závěr akce rozsvítí oblohu nad amfiteátre Jenda Horáček se svým ohňostrojem.

Závěrem

V dalších článcích Zpravodaje se dočtete například to, jak špatně třídíme odpad, kde byly děti se školou na výletě nebo třeba kolik SK Studenec nasypal gólů Jilemnicí. Mějte se fajn a před Vánoci se Vám opět ozvu.

Dotace ve Studenci v roce 2025

Připravil: Ing. Martin Mühlbach, místostarosta

Jako každý rok jsme i letos žádali Liberecký kraj o příspěvky z dotačních titulů v několika oblastech. Ve všech případech jsme byli úspěšní.

Z programu Vodohospodářských akcí pro rok 2025 jsme získali dotaci na výměnu vodu na Smejtech ve výši 1 946 131 Kč, program obnovy venkova nám poskytl příspěvek na opravy cest a veřejného osvětlení. Nezapomněli jsme ani na naše hasiče a ve výsledku jsme dostali příspěvek 56 439 Kč na zásahové ochranné prostředky a sušící skříň na oděvy. Do Kruhovky nám Liberecký kraj přispěl částkou 52 642 Kč na kontejnery ke sběru textilu, které máme povinně sbírat. Zároveň jsme pořídili dalších 23 ks kompostérů. Na závěr bych zmínil podporu kraje formou záštity s finanční podporou od Ing. Jana Svitáka, náměstka hejtmana pro resort dopravy, ve výši 30 000 Kč na Studenecké míle.

Poplatky za odpady a psy v roce 2025

Splatnost poplatku za odpady je k 30. 6. daného roku (800,- Kč osoba/rok nebo majitel nemovitosti bez trvalého pobytu v obci pak 800,- Kč). Zkontrolujte si, zda máte za letošek včas uhrazeno. Dle zákona o místních poplatcích, § 11c, může dojít ke **zvýšení poplatku** jako následek **za pozdní úhradu poplatku nebo jeho části, a to až do výše dvojnásobku** rozdílu mezi částkou poplatku, která má být zaplacená nebo odvedena, a částkou zaplacenou nebo odvedenou do původního dne splatnosti poplatku.

Poplatek za psy byl splatný k 31. 3. 2025.

Poplatky lze uhradit v kanceláři na OÚ nebo na účet číslo 261128774/0600.

Variabilní symbol ve tvaru **XX999**, kdy **XX** je kód území (10 = Studenec, 20 = Rovnáčov, 30 = Zálesní Lhota), a **999** je číslo popisné např. 10327, 20045, 30027)

Upozornění

Upozorňujeme občany, kteří nemají podepsanou smlouvu o dodávce vody, necht' tak učiní. Smlouvy jsou připraveny k podpisu na Obecním úřadě ve Studenci.

Údržba zeleně vedle pozemních komunikací v období vegetačního klidu

Připravil: Ing. Martin Mühlbach, místostarosta

Jako každý rok před obdobím vegetačního klidu si dovoluujeme upozornit vlastníky pozemků přilehlých k obecním komunikacím na problematiku přerostlé zeleně, která zasahuje do průjezdného profilu komunikací, znemožňuje rozhled v křižovatkách komunikací, snižuje bezpečnost provozu na komunikacích a ztěžuje dopravní obslužnost při zimní údržbě a svozu odpadu.

Podle zákona č. 114/1992 Sb., O ochraně přírody a krajiny dle § 7 odst. 2) je péče o dřeviny, zejména jejich ošetřování a udržování, povinností vlastníků, přičemž dle §507 zákona č. 89/2012 Sb., Občanského zákoníku, je součástí pozemku rostlinstvo na něm vzešlé. Bez

ohledu na to, zda je pozemek podél komunikace součástí pozemní komunikace nebo není, povinnost pečovat o zeleň na tomto pozemku je povinností vlastníka.

Z uvedeného vyplývá, že vlastníci pozemků, ze kterých zasahuje zeleň do průjezdných profilů komunikací, by měli pravidelně udržovat tuto zeleň tak, aby nedocházelo k omezování nebo znemožnění užívání těchto komunikací.

Žádáme tímto všechny vlastníky pozemků u komunikací, aby věnovali dostatečnou pozornost pravidelné údržbě zeleně tak, aby nedocházelo k ohrožení uživatelů komunikací.

Období vegetačního klidu je vhodné k provádění účinných zásahů, které je vhodné provést na delší období než následující rok.

ŽIVOTNÍ JUBILEA NAŠICH OBČANŮ

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a hodně životní pohody do dalších let.

Červenec 2025

70 let

Miluše Tauchmanová, Zálesní Lhota 1

Hana Švecová, Zálesní Lhota 106

75 let

Zdeněk Horáček, Zálesní Lhota 122

Zdeněk Albrecht, Studenec 224

80 let

Marie Závišková, Zálesní Lhota 107

Jitka Šulcová, Studenec 112

85 let

Miloslav Erlebach, Zálesní Lhota 137

91 let

Jiří Fišer, Studenec 245

95 let

Jarmila Strnadová, Zálesní Lhota 197

Srpen 2025

75 let

Vladimír Lipský, Zálesní Lhota 183

Dana Mašková, Studenec 255

80 let

Naděžda Zajícová, Studenec 304

Václav Beneš, Studenec 74

85 let

František Horáček, Studenec 199

91 let

Zdeňka Somorová, Studenec 258

Věra Plecháčová, Studenec 323

Září 2025

75 let

Vlasta Dejmková, Zálesní Lhota 53

Jiří Kuřík, Studenec 217

Václav Šabata, Studenec 351

Bohuslav Sedláček, Studenec 295

Jiří Tomáš, Zálesní Lhota 21

85 let

Rainer Kreisl, Zálesní Lhota 55

92 let

Ludmila Kudrnáčová, Studenec 69

Odpady přehledně

Kontejnery na textil v Kruhovce

Od 1. 1. 2025 má také naše obec povinnost třídit textil. Mějte na paměti, že oblečení, které do kontejneru vložíte, by mělo dál plnit svůj účel, pro který vám již nevyhovuje.

Jak a co vhazovat do kontejnerů na textil:

Do kontejnerů na textil vhazujte jen oděvy uložené v pytlí nebo igelitové tašce.

TENKÁ MIKROTENOVÁ TAŠKA NESTAČÍ

Z DŮVODU NÁSLEDNÉ PŘEPRAVY A MANIPULACE!!!

Vhazujte pouze oděvy nebo textilie, které je ještě možné dále nosit/používat.

Nevhazujte vyloženě obnošené kusy šatstva, roztrhané, znečištěné nebo jinak znehodnocené. Spodní prádlo do kontejneru na textil nepatří. Vhazujte ho do směsného odpadu!

JAKÝ TEXTIL TŘÍDIT

- použitelné oblečení
- použitelnou obuv
- použitelné doplňky
- čisté povlečení
- funkční tašky apod.

JAKÝ TEXTIL NETŘÍDIT

- špinavé nebo poškozené oblečení
- spodní prádlo
- kapesníky
- látkové pleny

Vše, co je v kontejnerech na textil je určeno k dalšímu využití.
Proto nevhazujte do kontejnerů nenositelné, špinavé a zničené kusy.

ODPADY PŘEHLEDNĚ

Termíny svozů komunálního a tříděného odpadu na měsíce listopad a prosinec 2025

SOBOTA	1. 11. 2025	SBĚRNÝ DVŮR KRUHOVKA
PÁTEK	7. 11. 2025	SMĚSNÝ KOMUNÁLNÍ ODPAD
ČTVRTEK	13. 11. 2025	POUZE PYTLE PLAST STANOVIŠTĚ
PÁTEK	14. 11. 2025	SMĚSNÝ KOMUNÁLNÍ ODPAD
PÁTEK	21. 11. 2025	SMĚSNÝ KOMUNÁLNÍ ODPAD
ČTVRTEK	27. 11. 2025	TŘÍDĚNÝ ODPAD – PYTLE PLAST, PYTLE KOV, MODRÉ A ŽLUTÉ POPELNICE
PÁTEK	28. 11. 2025	SMĚSNÝ KOMUNÁLNÍ ODPAD
PÁTEK	5. 12. 2025	SMĚSNÝ KOMUNÁLNÍ ODPAD
ČTVRTEK	11. 12. 2025	POUZE PYTLE PLAST STANOVIŠTĚ
PÁTEK	12. 12. 2025	SMĚSNÝ KOMUNÁLNÍ ODPAD
PÁTEK	19. 12. 2025	SMĚSNÝ KOMUNÁLNÍ ODPAD
ČTVRTEK	25. 12. 2025	TŘÍDĚNÝ ODPAD – PYTLE PLAST, PYTLE KOV, MODRÉ A ŽLUTÉ POPELNICE
PÁTEK	26. 12. 2025	SMĚSNÝ KOMUNÁLNÍ ODPAD

Pytle s vytríděným odpadem (žluté, oranžové, šedé) patří na stanoviště kontejnerů!

Žluté pytle je možno přidat ke svozu žlutých popelnic pouze k popelnici. NE SAMOSTANĚ!

Kalendář s termíny svozů komunálního a tříděného odpadu na listopad a prosinec bude zveřejněn také **na vývěškách obce** a **www.studenec.cz**

Výlety do studenecké minulosti

58

ROK 1952

Potíže v zemědělství. V prvních dvou letech po okupaci (jak bylo zaznamenáno již dříve) odešla řada zejména mladších zemědělců do pohraničí. Žáci vycházející ze střední školy většinou odcházeli a odcházejí z obce buď na další studie, nebo jsou nasazováni pracovním úřadem do průmyslu či hornictví. I sama zemědělská politika (socialistická velkovýroba zemědělská) nepodchytila mladé pracovníky do zemědělství. Naopak mladší – průbojnější občané hledají cesty a cestičky od zemědělství k jiným povoláním – po jejich názoru – méně namáhavým a výnosnějším. Skutečnost ukazuje, že drobná soukromá hospodářství obdělávají značným dílem zemědělci přestárlí s věkovou hranicí ne menší 60 let a že tato situace se rok od roku zhoršuje. Je jasné, že za tohoto stavu činí povinné dodávky zemědělských produktů státu potíže, zejména pak vyvstává nejožehavější problém: obdělávání veškeré zemědělské půdy v obci. Tyto záležitosti bývají častým a stěžejním předmětem jednání rady MNV, zemědělské komise i jiných složek, jsou mobilizovány výpomocné pracovní brigády v neposlední řadě z místního závodu Lenky a vždy častěji jest diskutováno o možnostech založení JZD v obci. Dosavadní nouzová opatření, směřující k obdělávání veškeré půdy, tj. přidělování půdy bez hospodáře do nuceného pachtu (bez nájemného a na snížený kontingent) dle zákona § 55 zemědělcům výkonnějším, nemohou natrvalo odstranit tuto zemědělskou krizi.

Čsl. červený kříž. V rámci péče o zdraví obyvatelstva bylo utvořeno sdružení československého červeného kříže. Jeho působnost záleží především v první pomoci při úrazu nebo onemocnění. Členové jsou k těmto funkcím odborně školeni. Zastoupení jsou muži i ženy. Dále pořádá za asistence lékařů přednášky pro širokou veřejnost o různých nemocech, o jejich léčení i ochraně, má v patrnosti hygienu obydlí i jiné další úkoly směřující k zlepšení zdravotní i kulturní úrovně obyvatelstva. Tato jistě záslužná práce vykazuje velmi dobré výsledky. Vedoucím jest zaměstnanec firmy Lenka Josef Vondrák.

Místní národní výbor. Dne 18. února byla odbývána slavnostní schůze MNV, na níž byli přizváni rodiče dětí školou povinných i všichni občané. Přednáška o výchově školních i mimoškolních dětí měla vysokou úroveň, byla vyslechnuta s nevšedním zájmem a vyvolala živou a věcnou debatu nezvykle početných návštěvníků. Kulturní vložkou žáků střední školy byla slavnost zakončena.

Dne 6. března byl pořádán „Den žen“ pod heslem: „Za pakt míru, rozkvět národa a vlasti a štěstí našich dětí.“

Veřejné osvětlení. Pouliční veřejné osvětlení, které bylo Němci za okupace zničeno (se-

brali vodící elektrické dráty), jest na všeobecnou žádost občanů znovu požadováno. Příslušné kroky k odstranění tohoto nedostatku, činěné místním národním výborem, neměly dosud kladného výsledku.

První máj. Ačkoliv vlastní májové oslavy byly pořádány v okresním městě Jilemnici, uspořádala Osvětová beseda se Sokolem za součinnosti Čsl. svazu mládeže tradiční 1. máj. K pomníku padlých z 1. světové války byly položeny věnce. Dramatický soubor Lidumil sehrál divadelní hru „Johanes“. Průvodu zúčastnily se všechny spolky, zejména Pionýr, žáci obou škol a stovky občanů.

Výbor žen. Dne 1. června byla ustavena nová organizace „Výbor žen“. První předsedkyně jest učitelka střední školy Portíková. Vlastní poslání tohoto spolku jest: účastnit se prakticky veřejných záležitostí obce, spolurozhodovat, dávat podněty ke zlepšení života obce, pořádku, čistoty, pomáhat manuálně, kde je pomoci třeba apod. I když zatím členek není mnoho, vykazují přesto již nyní značnou práci.

Sokolský den. 8. června byl uspořádán sokolský den na prostranství u sokolovny za účasti Čsl. svazu mládeže, žáků národní i střední školy i místních občanů.

Mlýn, pekárny – cesty k socialismu. Úředním výměrem byl zastaven provoz mlýna a pekárny p. Josefa Štefana čp. 280. Přes protesty občanů k uzavření mlýna i akcí zaměstnanců místní továrny a zejména pak místního národního výboru, kteří tuto akci podporovali, nebylo dosaženo otevření mlýna a zájemci, tj. zemědělci – samozásobitelé jsou okázáni na mlýn družstevní v Roztokách. Koloniální obchod a pekařství Josefa Erbeny čp. 138 byl převeden do družstevních podniků (PKD), obchod Josefa Zajíce čp. 304 byl zlikvidován jako přebytečný a pekárna téhož majitele byla do družstevních podniků převedena rovněž.

Postupně i jiné řemeslné podniky soukromé jako výroba lyží u Štefanů čp. 75, kolářství u Makovičků čp. 83, kovářství Václava Černého byly převedeny do družstev. Klempířství Josefa Bartoně v čp. 305 zaniklo vůbec. Tak zanikl i u Karásků čp. 306 obchod smíšený a pekárna. Zde byla později otevřena družstevní prodejna řemeslných výrobků.

Soukromé živnosti hostinské u Višňáků, u Erbenů, u Kulhánků a na Špici vstoupily do družstva, rovněž smíšený obchod na Špici, řeznictví u Erbenů a řeznictví Josefa Dědečka čp. 229, jakož i smíšený obchod u Sedláčků byly převedeny do družstev. Bývalí majitelé těchto soukromých podniků zůstali téměř všichni na svých místech jako vedoucí.

V obci zůstal dosud jako soukromá živnost hostinec u Kovaříků, holičství Kudrnáč a několik málo významných podniků.

Na místo starodávného cechu obuvnického a příštipkářského, vedle prodejny obuvi nár. pod., nastoupila správárna obuvi Obnova.

Přes všechny tyto změny nelze říci, že by obyvatelstvo bylo zásobeno a obslouženo méně dobře.

Změny v MNV. Po odchodu tajemníka MNV Josefa Martinka na tutéž funkci do Horní Branné nastoupil po delší době na jeho místo soudruh Saska z Poniklé, ovšem jen na

krátký čas, v červnu nastoupil soudruh Penkala z Jilemnice jako nový tajemník místní obce.

Cesty k JZD. Po řadě více nebo méně hodnotných přednášek a přesvědčovacích akcích byl dne 2. října na veřejné schůzi u Višňáků ustaven přípravný výbor jednotného zemědělského družstva. Členů bylo zapsáno 40 osob. Předsedou přípravného výboru byl zvolen zemědělec Ota Šimek. (Pozn.: *tehdy se jednalo o družstvo tzv. I. a II. typu, v nichž se ještě silně uplatňoval faktor soukromého vlastnictví půdy a nijak významněji se neměnil malovýrobní způsob práce. Družstvo o rok později zaniklo.*)

Dne 7. října odbyvala se první schůze tohoto výboru v místnosti MNV, kde bylo projednáno:

- zpráva okresního soudu o ustavení Družstva
- návrh členské schůzi na funkcionáře
- čtení provozního řádu

Dne 16. prosince ve schůzi návrhové komise byli navrženi tyto funkcionáři:

Jaroslav Tomáš čp.13 – předseda

Antonín Kočárek čp. 11 – místopředseda

Josef Ducháček čp. 15 – pokladník

Ota Šimek čp. 179 – zapisovatel

Josef Duška čp. 24 – hospodář

(Vzhledem k úplnosti poznamenávám: tyto navrhované funkcionáře valná hromada družstva ve své schůzi dne 8. února 1953 v hostinci u Kulhánků schválila a současně zvolila náhradníky a dozorčí radu.)

Nutno poznamenat, že ne všichni zemědělci, i když do družstva vstoupili, byli přesvědčeni o správnosti svého rozhodnutí, o nutnosti společného, socialistického hospodaření, o výhodách z téhož plynoucích a že si dosud plně nevyjasnili zásady nové společenské soustavy. V neposlední řadě je brzdou novým směrům a novým cílům stará vžitá tradice soukromého vlastnictví i podnikání a nedůvěra ke všemu novému. Nelze také zamlčet, že ze strany jak místních, tak okresních a politických i jiných činitelů byl pro utvoření družstva vyvolán určitý tlak na zemědělce, a ne vždy formou vhodnou.

Kampelička. Zákonem ze dne 11. prosince se ke dni 1. ledna 1953 přeměňují dosavadní ústavy lidového peněžnictví – tudíž i místní Kampelička – na státní peněžní ústavy, případně jejich pobočky. Kampelička ve Studenci jest nadále pobočkou státní spořitelny v Jilemnici. Veškerou správu finanční, hotovost a budovu Kampeličky přebírá stát. Tím končí funkce představenstva a dozorčí rady – místních občanů, volených místními občany, členy Kampeličky.

Rozhovor

TOMÁŠ BREJŠA, ŘEZBÁŘ

Láska ke dřevu provází celou mou rodinu

Přípravila: Helena Soukupová

Tomáše není třeba příliš představovat. Patří k výrazným osobnostem Studence. Předloni přispěl svou tvorbou na výstavu Studenecský um, na loňské Obecní polévce jsme měli možnost obdivovat jeho dřevorezby. Někteří je máme doma - např. sednici u Soukupů vévodí nádherný vyřezávaný kříž, Helena a Pepa Hákoví dostali jako cenu v Síni slávy harmonikářů dřevěnou plastiku kytary, letos v září byla na Nouzově u Filingerů (u cesty ke sv. Františku) postavena zvonička, kterou Tomáš vyřezával.

Nyní Tomáš připravuje výstavu v Galerii obecního úřadu Studenec, kde představí nejen svoji tvorbu, ale i díla svého dlouholetého žáka Lukáše Podzimka a také členů své rodiny. Při této příležitosti jsem Tomášovi položila několik otázek:

Kdo nebo co tě inspirovalo pro práci se dřevem?

Od dětství mě inspiroval les, toulání po kopcích tady v Podkrkonoší, Rýchory, Český ráj, nůž s pilkou v kapse a postupné sbírání a upravování samorostů. Začal jsem celkem rychle vnímat, jak je dřevo krásný a tvárný materiál.

Před nástupem na Lesnickou školu v Trutnově jsme dostali zadání přinést do školy dva samorosty pro výstavu na začátek školního roku. O prázdninách jsem intenzivně hledal nějaký zajímavý tvar a dodnes si živě pamatuji, jak jsme tady se studenecským dědou byli pro jeden takový samorost u Labe v Kuncicích, druhý jsme přinesli z lesa, jak mi je pak děda pomáhal na zahradě čistit a lakovat. Samorosty se tenkrát moc líbily a byl to pro mě takový větší impuls, abych vzal znovu do ruky nářadí a opět něco pěkného vytvořil. Pak jsem s lesnickou školou navštívil Rakousko. Když jsem tam tenkrát viděl řezbářskou výzdobu interiérů, zdobení dřevostaveb a vůbec celkové pojetí a zpracování dřevěných objektů v krajině, byl jsem naprosto nadšený. A to jsem tenkrát ani netušil, jak budu dnes s touto alpskou zemí vlastně řemeslně propojený (smích). Ten kontrast, v té době tady mezi šedí našich měst a bídně upraveným venkovem oproti rakouskému citu pro detail, byl pro mě svým způsobem až šok. Ale bylo tenkrát chvilku po revoluci, věci se daly do pohybu, hranice se otevřely, najednou byla možnost vše vidět na vlastní oči, možnost porovnávat a chuť mít kolem sebe taky něco pěkného. V dnešní době se nemá Česká republika za co stydět. Je radost toulat se českou krajinou a pozorovat tu krásnou proměnu a co pěkných dřevěných staveb vůbec vzniklo nebo se opravilo. To jsem ale trochu odbočil.

Tomášova partnerka Martina a starší dcera Ivanka se pustily do kreslení a vypalování do dřeva.

Po vojně jsem zkoušel pár drobností tvořit, mezitím jsem dělal fůru jiných věcí, ale myšlenka na vlastní řezbářskou tvorbu ve mně byla stále. Ten zlomový okamžik pak přišel v roce 2001. Pořídil jsem si první řezbářská dláta, začal tvořit a díky mé práci pro Lesy České republiky a pobytu na Mělníku jsem se dostal do ateliéru mělnického řezbáře Jaroslava Vondráčka. Pořád mám v živé paměti, jak jsem tam stál, kolem mě visely na stěnách jeho práce, na pracovním stole ležely rozpracované reliéfy a jak mi běžely hlavou myšlenky, že tohle chci taky umět. Slovo dalo slovo a díky nadšení a vzájemným sympatiím se mě Jarda ujal a pomohl mi tenkrát nejen s technikou řezby, ale i s vybavením a materiálem. V roce 2007 jsme pak spolu absolvovali řezbářské sympozium a řezbářské dílny v Kunovicích pod vedením slovenského řezbáře Andreje Irši. Z Jardy se stal nejen můj učitel, ale i kamarád, jsme stále v kontaktu, jezdím k němu na chalupu na Kokořínsku, on jezdí na chalupu sem k nám do Studence.

V roce 2011 se mi povedla dohoda ohledně stodoly na uskladnění materiálu a nářadí, pořídil jsem si pak větší zásobu lipového řeziva a tvorbu jsem rozjel ve větším objemu, protože začal být o moji práci zájem. Byla to pro mě velká motivace a zároveň i závazek vůči zákazníkům, protože do tvorby mi poprvé začaly vstupovat termíny a pod ruku se mi začaly dostávat i starší věci k restaurování. Musel jsem se naučit nové postupy lepení a patinování dřeva. Tady mi zase předal dost zkušeností Jarda a taky jsem si sehnal odbornou literaturu, ze které pořád něco učím. Výhoda této doby je dostupnost jak zahraniční literatury, tak i nových kvalitních materiálů a nářadí.

Co se týká inspirace, tak kromě Jardy Vondráčka je pro dalším velkým vzorem dnes už bohužel zesnulý křivoklátský řezbář Petr Tříška. Jeho hluboké reliéfy divoké zvěře mě neustále fascinují a zároveň obdivuji jeho pracovitost. Počet jeho hotových prací udávaný v jeho monografii je až neuvěřitelný. Kdo trochu zná jeho práce a koukne na moji tvorbu, tak rychle pochopí, že se ho snažím napodobit. Hluboké reliéfy většího formátu je vlastně i směr, kterým se v současné době ubírám.

Vzpomeneš si na svoji první dřevořezbu? Máš ji schovanou?

Mám kromě těch samorostů i nějaké první reliéfy. Hlavně mám ale v duši schovanou tu tehdejší radost a nadšení. Ne, že bych se k nim často vracel, ale když se mi občas dostanou do ruky a pohladím to dřevo, tak ty emoce tam stále jsou jako když si člověk vezme do ruky starou fotku s hezkou vzpomínkou. Nejsou nejlepší, nejsou dokonalé, ale jsou to prostě první krůčky a cesta k řemeslu. Rád na to vzpomínám.

Jaké druhy dřevořezeb vytváříš, jakou používáš techniku, s jakými druhy dřeva pracuješ?

Pracuji většinou technikou hlubokého reliéfu, na pažbách zbraní pak formou plochého reliéfu v kombinaci s dřevorytem. Návrhy si kreslím tužkou nebo uhlem na papír a teprve potom je přenáším na dřevo. Většina mých prací je z lipového dřeva, ale mám rád také dub a jasan. Posledních asi šest let jsem se začal specializovat na úpravy a zdobení loveckých a sportovních zbraní. To se mi pak dostává do ruky většinou ořechové dřevo, občas je to břiza nebo buk podle typu zbraně. Pažby mají svá specifika, u starších zbraní pracuji často s promaštěným materiálem od konzervačních přípravků. Musel jsem se s tím naučit pracovat, abych pak dokázal ve finále udělat kvalitní povrchovou úpravu. Pořád se ale učím a snad jsem to trochu zvládl, když mám v dílně na úpravu vždycky dvě až tři pažby a další čekají na volný termín. Jinak se mi občas dostane pod ruku nějaké exotické dřevo, držím si takovou menší sbírku, ale používám ho většinou jen na drobné předměty a zdobení.

Tvoje díla jdou dobře na odbyt – zaujmou dokonalým zpracováním, ale také fantazií a tvořivými nápady. Kdo bývají nejčastější kupci, kam až tvoje dřevořezby doputovaly?

Díky lesařině, ve které se pohybují celý můj profesní život, mám hodně zákazníků z řad revírníků, myslivců a profesionálních lovců. Za ty roky práce mám už i řadu stálých zákazníků, jsou mezi nimi advokáti, farmáři a třeba i majitel pivovaru. Každý rok za mnou přichází pár nových zákazníků, většinou na doporučení. Často chtějí něco pro sebe na míru nebo chtějí potěšit své blízké. Nejvíce v oblíbě jsou hudební témata. Nejdál mám práci v Americe, pak by jedna měla být v Japonsku, jinak tady po Evropě v sousedních státech, ve Francii, nejvíce v Rakousku.

Svůj um předáváš dál – máš žáka, pro práci se dřevem jsi nadchl i členy své rodiny...

Osm let je mým žákem Lukáš Podzimek z Horek. Základní školu absolvoval tady ve Studenci a jako desetiletý přišel tenkrát se svojí třídou ke mně na exkurzi. Ten den bylo pěkné počasí, tak jsem dětem připravil řezbářskou dílnu pod širým nebem. Povíдали jsme si

o dřevě, o řemesle... Každý žáček si vzal do ruky dláto a jednoduchými tahy si zkusil ozdobit malý výrobek. Děti byly tenkrát nadšené. Netrvalo dlouho a ozvali se mi Lukášovi rodiče, jestli by ke mně mohl Lukáš chodit na řezbářský kroužek. Nápad se mi líbil, měl jsem chuť předat řemeslo dál stejným způsobem, jako tenkrát pomohl mně Jarda Vondráček, tak jsme se dohodli. Měl jsem ale tři podmínky. Že si za to nevezmu ani korunu, že bude mít Lukáš svou sadu profesionálních dlát a že bude chodit pravidelně. Naše společná řezbařina se rozjela tak, že Lukáš začal jezdit každé pondělí nebo úterý odpoledne po škole. Od začátku mě překvapoval svou pilí a zručností. Dával jsem mu i takové jednoduché domácí úkoly na další týden, aby i doma trénoval techniku řezby. Dobře to všechno zvládal, a tak se velmi rychle vypracoval v dobrého řezbáře. Dnes je plnoletý, nevozí ho rodiče, ale jezdí ke mně do dílny už sám autem, tvoří si vlastní návrhy, má svou tvorbu a své zákazníky. Každý týden se na něj těším a mám ohromnou radost z toho, jak se vypracoval a jak ho práce se dřevem baví. S řadou věcí dnes naopak pomáhá on mně, protože například velmi dobře ovládá grafický program a lasercentrum, které má u sebe v dílně. Ani mě tenkrát nenapadlo, že ho dokážu až takhle nadchnout pro řemeslo. Pamatuji si na jeden klíčový moment... Lukáš byl v deváté třídě, pomalu končil školní rok a mně běžely hlavou myšlenky: nová škola, dojíždění do Jičína, jiné zájmy, snad se jednou k těm dlátům vrátí. A do toho takhle jednou přijel a že by se mnou dále rád spolupracoval. Byl to pro mě hodně silný zážitek, protože jsem si uvědomil, jak moc má to dřevo a řemeslo rád a dnes vím, že ho bude provázet celý život. Neváhal jsem ani na okamžik a naše každodenní společná dílna běží dál. A aby se mi ten kruh výtvarné činnosti hezky uzavřel, tak moje partnerka Martina a starší dcera Ivanka se pustily do kreslení a vypalování do dřeva. Obě děvčata mají talent a chuť tvořit, takže se scházíme pravidelně každý týden, pustíme si muziku, připravíme něco dobrého na zub. Kromě tvorby je to i diskuzní klub plný humoru a zážitků ze života. Pozoruji to tak zpovzdálí, občas trochu poradím s kreslením a někdy chystám materiál. Marta i Ivča mají svůj osobitý výtvarný styl a jestli všechno dobře dopadne, tak některé práce Lukáše, Marti, Ivči a moje budou k vidění od 18. listopadu do poloviny ledna 2026 na Obecním úřadě ve Studenci ve výstavních prostorách vedle obecní knihovny.

Za co vděčíš svému koníčku, čím ti řezbářství obohatilo život?

Řezbářství mě naučilo trpělivosti a vděčím mu za možnost potkávat se se zajímavými lidmi. Samozřejmě je tam i moje hrdost na to, co jsem všechno vytvořil, že se to lidem líbí že každá práce nese moji značku a jméno. Dneska už to pro mě není koníček, ale dosti-hový kůň. Pracuji vlastně jen zakázkově, práci si vybírám a ten závazek zejména ke stálým zákazníkům pro mě znamená víceméně každodenní práci v dílně. Každý den se však na to náradí a montérky těším. Doma mě popichují, že jsem prý workoholik, ale není to pravda. Také umím odpočívat. U televize nevydržím, to si radši s Martou pustíme něco, co nás zajímá nebo jedeme do kina. Tuhle jsme vyrazili do kina na desátou dopoledne. Jen tak jsme si u snídaň prohlédli program, zrovna dávali film, který jsme chtěli vidět, tak jsme vystřelili z chalupy. Byl to všední den, takže sál byl skoro jen náš a byl to pro nás příjemný relax (smích).

Máš před sebou nějaký sen, vizi, plán, do čeho by ses rád pustil, ale zatím k tomu nebyl čas, možnosti?

Nosím v hlavě pár nápadů ohledně přírodních motivů, něco ve stylu Petra Třísky. Dám teď něco na výstavu. V hlavě pak nosím cyklus abstraktních motivů, ze kterých bych rád udělal ucelenou další výstavu, bude-li o ni zájem. Kreslím, návrhy si ukládám a bude to pro mě mezi zakázkami tvorba na celý rok, takže by se jednalo o výstavu v dalším roce.

Otázka spíše řečnická: Kde na to bereš čas? Při svém pracovním vytížení, péči o roubenou chaloupku a zahradu a při množství dalších koníčků a zájmů.

Jo, jo, čas... tomu se s Martou doma často smějeme, je to takový neustálý souboj s časem, ale bereme to oba s nadhledem, protože si s humorem říkáme, že nehodláme v důchodu vzpomínat jen na pracovní úspěchy (smích). Studoval jsem přírodní vědy, Marta je z lesnické rodiny, máme oba velmi podobný pohled na život a dobře se doplňujeme. Sedí tady vedle mě, kýve hlavou a usmívá se. To je úplně nejvíc, někdy trochu přibrzdit a užívat si takové i jen maličkosti, jako že si večer po práci vyběhneme jen tak k lesu. Ráno miluji, když mi chystá snídani a svačinu, dobře vaří a peče, občas uvařím já, když se pak sejde širší rodina nebo přijedou kamarádi. A to jsou ty momenty, kdy nejsou žádné termíny, stres a člověk si uvědomí, že je potřeba o sebe navzájem pečovat, i o ty dobré vztahy.

Odstříhli jsme ze života špatné lidi, s věkem si už důsledně hlídáme, s kým chceme trávit čas. Dnes máme kolem sebe fajn lidi a přijímáme to s vděkem a pokorou, i tu denní rutinu, která se může někdy jevit jako nudná, ale pokud si člověk uvědomí, co všechno dobrého má kolem sebe a je zdravý, má vlastně všechno. Mluvím tady v množném čísle, protože úspěch mé dílny nejsou jen moje nápady a nářadí v ruce, ale je to i pohoda doma. Tu mi Marta vytváří a děkuji jí za to. K tvorbě tu pohodu a klid člověk potřebuje. Ví, že i když jsem někdy zadumaný v dílně, něco řeším a odpovídám pouze v jednoduchých větech, tak že za chvíli z té své ulity s úsměvem na tváři zase vylezu. Máme oba moc rádi hory, cestování na motorce, vracíme se do Alp a Dolomit, touláme se po Krkonoších. Kdo zavítá na mé řezbářské stránky, tak z fotek z cest pochopí, jak nás to cestování a příroda baví. Letos jsme ve Val Gardeně navštívili velkou rodinnou řezbářskou dílnu. Ten čas jsme tomu věnovali, protože to je zážitek vidět zase jinou pěknou práci, mít možnost si povídat s majiteli a nabrat trochu inspirace. Ale stejně se vždycky těšíme pak na ty návraty, kdy člověk otevře chalupu, ucítí vůni dřeva a včelího vosku a v krbovkách pozoruje plápolání ohně nebo si dá na zahradě kafe a štrůdl. Marti štrůdl se už stal legendou. Umí ho vykouzlit téměř na počkání a ptát se rodiny, co by si dali, je už zbytečné, štrůdl to vždycky vyhraje. Jinak se nám ten život i trochu zpomalil, máme dva vnuky, tři a šest let, milují to tady u nás, vracíme se s nimi do dětských let, když s nimi blbneme a řádíme na zahradě. Jezdí k nám pokaždé s baterkami, protože je pro ně velké dobrodružství, když jdeme k večeru na tmu k lesu. S nimi se nám ten čas vždycky zastaví, a tak to má být.

K nahlédnutí Tomášovi tvorby se podívejte na jeho webové stránky www.brejsa.cz.

ZPRÁVIČKY Z MŠ STUDENEC

Připravil: kolektiv učitelek z MŠ Studenec

Září klepe na dveře, školka zase otevře.

Přijde do ní mnoho dětí, bude jich tu jako smetí.

Stanou se z nich kamarádi, co se mají spolu rádi.

A tak se také stalo. V září se otevřely dveře naší školky a my přivítali děti po letních prázdninách. Třídy se opět naplnily smíchem, zvědavými otázkami a hlavně kamarády. Každý si první den našel svoji značku v šatničce a už si šel hrát. Jsme moc rádi, že nás přišlo tolik.

Naše školka má tři třídy. Do třídy s názvem Sluníčka přišly nejmenší děti. Pro mnoho z nich začalo období nových začátků. První dny ve školce jsou pro ně často prvním velkým oddělením od rodiny. Musím říci, že letos byly nové děti opravdu úžasné a zvykly si na školku velmi rychle. Období slziček brzy vystřídal smích. Děti se postupně seznámily s novým prostředím, našly si nové kamarády a své místo u stolečku. Se vším jim tento rok pomáhají paní učitelky: Kateřina Junková, Miroslava Vanclová a Vendula Víková.

V prostřední třídě u Motýlků bylo v září také vše připraveno. Paní učitelky Anna Hylmarová a Aneta Pulpanová třídu nazdobily a moc se těšily, až se holčičky a kluci sejdou a společně si začnou hrát. Každý den si společně povídají, vyrábějí, zpívají, cvičí a chodí na procházky. Ještě se děti ani nestačily pořádně

Sluníčka na písku

Dobrou chuť

Sluníčka modelují

Motýlci na vycházce

Máme rádi vodu

rozkoukat a začal jim kurz plavání v Jilemnici. Děti odjíždí speciálním autobusem a užijí si ve vodě hodně legrace.

Jak už název poslední třídy v naší školce napovídá, pilné jako Včeličky jsou naši předškoláci. Pod vedením paní učitelky Moniky Štorm Pernecké a Marie Bergerové se připravují na nástup do školy. I předškoláci začali svůj školní rok kurzem plavání.

Každý měsíc se děti seznamují s novými tématy. Na začátku roku je to vždy přivítání v novém školním roce, zopakování třídních pravidel a hraní seznamovacích her. Druhý týden si povídáme o tématu Vesnice a město a oslavujeme s dětmi posvícení. Děti Sluníčka a Motýlci namalovaly na papír velké koláče a vyzdobily s nimi nástěnky v šatnách. U předškoláků to ale tento rok zavonělo pravými koláči. Paní učitelky je vzaly do školní kuchyňky na základní škole. Předškoláci si tam na vlastní kůži vyzkoušeli umíchat těsto, ozdobit a upéct koláče. Moc se jim to povedlo. Koláče připravili i pro své rodiče, kteří do školky přišli na rodičovskou schůzku. Moc děkujeme škole za zapůjčení kuchyňky a za nádherný zážitek.

V září začal pro předškoláky oblíbený kurz inline bruslení. I letos se přihlásilo mnoho nadšených dětí, které projevily zájem naučit se zábavnou formou bruslařské dovednosti. Kurz je rozdělen do šesti hodinových lekcí. Děti jezdí pod vedením zkušeného instruktora Petra Hradeckého. Své bruslařské dovednosti trénují na školkové zahrádce a je radost se na ně koukat.

Pečeme koláče

Krásně to voní

Předškoláci na bruslích

ZPRÁVIČKY Z MŠ ZÁLESNÍ LHOTA

Připravil: kolektiv učitelek z MŠ Zálesní Lhota

„Na jedné lodi“ vyplouváme do nového školního roku

V září paní učitelky Eva Hájková a Bára Havlová přivítaly usměvavé dětičky, nové Myšky i starší kamarády, kteří se vrátili z prázdnin. V současné době má školka plný stav. Děti se radostně vítaly a těšily se na nová společná dobrodružství. Pro některé to bude poslední rok ve školce. Proto se nejstarší děti hned vydaly za zážitky do Vrchlabí na akci, kterou pořádá KRMAP, na „Louku plnou dětí“. Louku rozsvítily i naše děti, které plnily čtyři disciplíny zaměřené na vnímání přírody, šikovnost nebo fyzickou kondici. Hry byly určeny k uvolnění, zábavě a rozvíjení týmové spolupráce. Moc jsme si to užili. Pěkné zářijové počasí nás vylákalo vyzkoušet si nový dětský koutek u fotbalového hřiště. Parádně jsme si zasportovali, určitě to brzy zopakujeme.

Podzimní kurz inline bruslení

Pod vedením zkušeného lektora pana Hradeckého se děti mohly zdokonalit či naučit bruslit, bezpečně brzdit, zvládat překážky. Naši malí bruslaři si užívali pohyb venku a projevovali velkou odvahou. Jsou to šikulkové.

Zvířátka v lese

Moc jsme se těšili na další návštěvu paní Aničky s novým programem. Opět s sebou vzala své ukulele a hlavně přivezla naší známou, psí kamarádku Terezku. Paní Anička nám v písničkách prozradila, co si zvířátka z lesa povídají, co se jim líbí i nelíbí. Mohli jsme si také zazpívat, zatancovat a vyzkoušet, co všechno Terezka umí a jak krásně poslouchá. Anička také čarovala, takže nám vykouzlila nejen úsměv na tvářích. Z představení jsme si odnesli malou památku, psí pacičku. Terezka od nás dostala psí pamlssek. Moc děkujeme za milé setkání.

„Čichám, čichám přírodu.“

Podzim tak krásně voní, zjistily děti po programu pana Luboše. Počasí nám přálo, tak jsme vyběhly na zahrádku, kde nás přilákala kytice barevných, voňavých podzimních květů. Vláček z dětí projížděl od zastávky k zastávce a všude na ně čekal nějaký zajímavý úkol. Zážitekový program zaměřený na smyslové vnímání přírody, kde děti využily všech pěti smyslů k objevování barev, tvarů, zvuků, vůní a chutí přírody se vydařil. Děkujeme, moc jsme si to užili a budeme se těšit, s čím za námi pan Jiříšče zase přijede.

Myšky ze školky a barevný, voňavý podzim

Nedávno jsme ve školce měli program o vnímání přírody, který děti zaujal a také motivoval k dalším výzkumným a pozorovacím výpravám do nedalekého parku a lesa. Děti s úsměvem a radostí objevovaly každý den nové kouzlo, které jim toto roční období nabízí. Z podzimních vycházek si děti nosily pestrobarevné přírodniny, které třídily, zkoumaly, hrály si s nimi a nejvíce je bavilo z nich vyrábět.

Nejen malé kapsy plné kaštanů, ale také plný košík pro zvířátka do lesa.

ZPRÁVY ZŠ STUDENEC

Slovo úvodem

Na začátek si dovoluji pár organizačních informací. Přes léto se u nás ve škole opět opravovalo, byla vymalována školní kuchyň, proběhla výměna světel ve dvou třídách a rekonstrukce ředitelny. V okolí školy jsme vytvořili venkovní učebnu, zlepšili zázemí pro dojíždějící žáky a dokončili opravu nafukovací trampolíny. Dále jsme z operačního programu Šablony JAK pořídili do mateřských škol nové edukační a sportovní prvky.

V některých exponovaných časech zpočátku školního roku se stávalo, že ani na poměrně velkém parkovišti u sokolovny nezůstala volná parkovací místa. Tudíž jsme povolili parkování zaměstnancům školy s parkovací kartou v prostorech za školou, čímž se přibližně patnáct míst u sokolovny uvolnilo. Pro veřejnost stále platí zákaz vjezdu dle dopravních značek.

Ohledně českého školství (psáno ještě před volbami) – významnou změnou MŠMT (mimo jiné) je i převod nepedagogických pracovníků školy na obce. Není mým cílem zde vysvětlovat detailní aspekty tohoto kroku. Rád bych ale podotkl, že od 1. 1. 2026 se tzv. RUD (rozpočtové určení daní) v závislosti na počtu žáků téměř zdvojnásobí. To znamená, že každý žák, studenecký či z jiné obce, který chodí či naopak nechodí do ZŠ Studenec, bude v rozpočtu obce ještě více znát než tomu bylo doposud.

Za celý pedagogický sbor a ostatní zaměstnance školy vám všem přeji pohodové podzimní dny, hodně zdraví a radosti nejen z vašich dětí...

Mgr. Michal Chrték

PROJEKT

Společně se učíme II - ZŠ a MŠ Studenec - CZ.02.02.XX/00/24_034/0014956

je spolufinancován **Evropskou unií.**

Projekt je zaměřen na kombinaci následujících témat: personální podpora, osobnostně sociální a profesní rozvoj pracovníků ve vzdělávání, podpora vzdělávání dětí, žáků a účastníků zájmového vzdělávání;

Spolufinancováno
Evropskou unií

Více projektů podpořených Evropskou unií na www.mapaprojektu.cz

*Instalace nového
edukačního prvku*

*Instalace nového
herního prvku*

Venkovní učebna

*Zázemí pro dojíždějící
žáky*

Zahájení roku...

V pondělí 1. září jsme přivítali ve školním areálu u amfiteátru 31 nových prvňáčků. Za krásného počasí si pro ně žáci devátých ročníků nacvičili taneční vystoupení na téma pirátů a Zvonilky a přivítali tak své spolužáky do školního života. První třídy si převzaly paní učitelky Exnerová a Šimková. Přejeme nejen jim, ale i ostatním žákům a učitelům příjemný školní rok.

Dolní řada zleva: Lejdar Matěj, Serafin David, Šimek David, Benecký Daniel, Magoč David
Prostřední řada zleva: Petružalek František, Karásek Antonín, Kvirenc Filip

Horní řada zleva: Kuželová Terezie, Jemelková Amálie, Purmová Eliška, Háková Markéta, Chrtková Sofie, Heková Natálie

Chlapci zleva: Haase Jáchym, Chrtěk Alfred, Vancí Martin, Šulc Šimon, Pokorný Rostislav, Kupkár Matyáš, Hroza Adam, Hornig Jakub, Oždian Jiří, Janků Jan

Dívky zleva: Povrová Šarlota, Tauchmanová Magdalena, Tauchmanová Kristýna, Tauchmanová Wanesa, Korytářová Anna, Kunce Stella

Projekt – učíme se za pochodu:

Osmičky na Kotli

Ve čtvrtek 4. 9. se žáci osmých tříd vydali na výpravu do Krkonoš. Trasa vedla z Horních Míseček přes Kotelní jámy a Dvoračky na vyhlídky do Rokytnice. Odtud už stačilo jen sejít do Jablonce nad Jizerou a nastoupit na vlak, který dopravil „uchozené“ osmáky s 19 kilometry v nohách domů. Při putování měli žáci přestávky na svačiny a na zjišťování informací o místech, kudy procházeli. Většina žáků zaslouží velkou pochvalu za statečnost, vytrvalost a pozitivní naladění. Je fajn, když si hezky užijí výlet v přírodě s kamarády a přijmou i to, že při chození někdy bolí nohy. Výlet se krásně vydařil, vyšlo slunečné počasí a druhý den se všichni sešli ve škole zase o kousek zocelenější.

5. A u pramene Labe

V rámci projektu „Učíme se za pochodu“ vyrazili ve čtvrtek 4. 9. na hory i pátáci. Autobusem jsme vyjeli na Zlaté návrší, kde u Mohyly Hanče a Vrbaty začalo naše putování. Po prohlídce řopíku, který zaujal především kluky, jsme pokračovali k Pančavskému vodopádu a přes Labskou boudu k Prameni Labe. Po obědě a vyluštění šifry jsme došli na Růženčinu zahrádku, Dvoračky a dál Kotelními jámami až na Horní Mísečky. I přesto, že jsme měli v nohách 17 km, panovala celý den skvělá nálada, ke které přispělo i krásné počasí. Celá 5. A si zaslouží pochvalu a už teď se těšíme na další společný výlet.

Devítky na Sněžce

Krásné čtvrteční počasí využily obě deváté třídy ke splnění celoškolního projektu Učíme se za pochodu, který je v posledním ročníku naší školy směřován na Sněžku. Všem, kteří 20 km z Pomezních boud přes Sněžku, Luční boudu a Kozí hřbety došli do Špindlerova Mlýna, patří velká pochvala! Celý den panovala dobrá nálada,

pozitivní myšlení a všichni účastníci budou na tento vydařený slunečný výlet určitě dlouho vzpomínat aneb nejlepší zážitky vždycky vznikají mimo školní lavice.

Čtvrtáci na Žalý

V úterý 9. 9. se čtvrtá třída vydala učit do terénu v rámci projektu Učíme se za pochodu. Naším cílem byla rozhledna Žalý. Během příjemné procházky jsme plnili šifrovací úkoly a sbírali indicie k vyluštění tajenky. Počasí nám přálo, nálada byla přátelská. Po zdolání 89 schodů, které na rozhlednu vedou se nám otevřel překrásný výhled. V dálce jsme zahlédli i Ještěd. Pak přišlo odtajnění osobnosti, která spojovala všech osm indicíí... byl to hrabě Jan Nepomuk z Harrachu. Slunce nad hlavou, hodně a zvířadavé děti okolo sebe, co víc si přát! Putování bylo prima. Tak zase někdy, pane Harrachu!

První třídy na Strážníku

Za první třídy připravila Markéta Šimková a Iva Exnerová

V pátek 19. září jsme využili krásné slunečné počasí a vyrazili s prvňáčky poznávat krásy naší obce v rámci projektu Učíme se za pochodu. Putování na Strážník jsme odstartovali ráno u školy. Až k našemu cíli jsme hráli „Lištičky“, děti z 1.B schovávaly úkoly pro svoje kamarády z 1.A. S nadšením jsme poznávali okolní krajinu, zpívali si písničky, házeli na cíl šíškami, malovali kamínky, poznávali květiny, houby i stromy a keře, vyzkoušeli jsme bezvad-

nou houpačku a mnoho dalšího. Celou cestu panovala veselá nálada. V cíli, na nejvyšším bodě Studence, nás čekala svačina, povídání nejen o permoníkovi a nechybělo ani hledání pokladu, který dětem udělal velkou radost. Cestou zpět přes Kovaříkovu skálu jsme si užili krásné výhledy. Všem se výlet moc líbil a těšíme se na další.

Ze Studence až do Disneylandu

Připravil: Vendelín Ľima Ciler, žák 7.B

Školní třídní zájezd byl sice rychlý, ale nabitý událostmi. Cílem naší cesty byla Paříž, kde jsme se první dva dny věnovali známým stavbám a památkám. Viděli jsme Eiffelovu věž, vážili si pohledu na Louvre, prošli se po Champs-Élysées a obdivovali Vítězný oblouk.

Druhý den jsme si užili bohémskou atmosféru na Montmartru a u baziliky Sacré-Coeur, kde jsme nakoupili suvenýry.

Největší vrchol přišel třetí den, který byl celý věnovaný zábavnímu parku Disneyland Paris. Prožili jsme den na atrakcích a zakončili ho velkolepou večerní show s ohňostrojem. Ještě ten den večer jsme nasedli do autobusu. Čekala nás dlouhá cesta domů. Absolvovali jsme noční tranzit přes Německo. Díky tomu jsme v pátek kolem 13:00 hod. dorazili zpět do Studence, všichni plni zážitků.

Zájezd do Klicperova divadla

Připravily paní učitelky literární a dramatické výchovy

V prvním školním týdnu se vydali žáci osmých a devátých tříd do Klicperova divadla na představení Prašina 2 – Černý merkurit. Představení bylo plné tajemných záhad a napětí. Návštěvou divadla se žáci učí chovat ve společnosti a na kulturních akcích, navíc se mohou nechat vtáhnout do děje a zažít dobrodružství spolu s hlavními postavami příběhu. Toto představení bylo opravdu povedené.

Kroužek pečení

Připravila: V. Bekrová

Také letos se otevřel oblíbený kroužek pečení plný chutí a vůní. Ohlédněme se, jak skvěle fungoval v loňském roce: Tři skupinky dětí z 6. – 9. tříd se pravidelně scházely v pondělí a ve středu. Děti se naučily základní pravidla týkající se přípravy moučníků a samozřejmě si jich spoustu vyzkoušely upéct. A nejen to! Navzájem hodně soupeřily! Utkaly se v soutěži o nejkrásnější a nejchutnější roládu a štrůdl. A bylo to velmi napínavé! Porota složená z učitelského sboru neměla snadné rozhodování, neboť všechny upečené dobroty krásně vypadaly, ale vesměs i luxusně chutnaly! Chtěla bych VŠECHNY svoje „pekaříky“ pochválit za to, s jakým obrovským nasazením se vrhali do všech soutěží a aktivit spojených s našim pečením, ať už pro

sebe, pro setkání bývalých žaměstnanců, pro posezení členů Klubu důchodců, za vzornou reprezentaci kroužku v „kavárničce“ u příležitosti konání třídních schůzek, za snahu o pečlivost, důslednost a pořádkumilovnost, která je v kuchyni velmi důležitá. Doopravdy mám ze všech dětí radostný pocit, že se na kroužek pokaždé těší a dokáží se postavit k práci, která je po zásluze za nimi vidět. Všem rodičům za loňské účastníky děkuji za podporu.

Virtuální realita

Z peněz evropského projektu Šablony JAK jsme přes léto pořídili osm sad brýlí a licenci pro virtuální realitu. Jako první byli o zacházení s technikou proškoleni žáci z 6. – 9. tříd. Můžeme tak ve výuce žákům zpřístupnit pohled do míst, kam by se nikdy nedostali. Například do jádra atomu, do středu Země, na Mars, do starověkého světa pyramid či do hlubin oceánů.

Technologie VR ve školní výuce

ClassVR je průlomová technologie VR vytvořená speciálně pro školní výuku, která zvyšuje zapojení a posiluje uchovací znalosti u studentů všech věkových kategorií.

Class VR je samostatná náhlavní souprava pro virtuální realitu s jedinečným rozhraním pro studenty, vestavěnými vzdělávacími zdroji a jednoduchým ovládáním pro učitele.

Paní učitelka Jaroslava Vokřínková

Připravil: PaedDr. Petr Junek

První říjnový den nás opustila dlouholetá studenecká paní učitelka Jaroslava Vokřínková. Narodila se na Den učitelů 28. března 1936 v Bítouchově u Semil. Tedy ve stejný den jako její „kolega češtinář“ Zdeněk Svěrák. Svou pedagogickou dráhu zahájila na ZŠ v Semilech v Podmoklicích v roce 1956. Po většinu pedagogické praxe působila jako učitelka 2. stupně Základní školy Studenec, kam nastoupila po mateřské dovolené 1. září 1962. V důchodovém věku vypomáhala ještě na Základní škole Komenského v Jilemnici a v Čisté u Horek. Svou více než čtyřicetiletou pedagogickou kariéru opět zakončila na Základní škole Studenec v roce 2002. Jako vyučující českého jazyka vzorně připravila stovky žáků k přijímacímu řízení na střední školy. Tito žáci využívali perně získané jazykové dovednosti k úspěšnému zvládnutí českého jazyka v průběhu celého studia na střední škole. Jako češtinářka vedla po více než 30 let školní žákovskou i učitelskou knihovnu a lásku ke knize předávala i svým žákům. V mimoškolní činnosti se věnovala především zájmovým aktivitám souvisejícím s výukou českého jazyka (soutěže mladých recitátorů, olympiády z českého jazyka). Řadu let spolupracovala s redakcí Studeneckého zpravodaje a podílela se na jeho jazykové úpravě. Se svými bývalými žáky se ráda scházela a vzpomínala především na třídu s převažujícím ročníkem narození 1950.

Pozvánka do knihovny

Prodávající se večery lákají k posezení s knihou. Je jedno, kolik podzimů máme už za sebou, můžeme nově objevovat krásu zbarvených listů, postupně se rozsvěčujících domovů v očekávání vánoční doby. Žasnout nad prvním sněhem, jedinečností vloček, námrazou. Vždyť i mrazivá краса zahřeje u srdce. **Knihy s vánoční tematikou** máme v naší knihovně také a není jich málo. Zatím je hezký podzim, ale určitě přijdou i horší dny, ve kterých návštěva knihovny může být vítaným zpestřením. Těšíme se na Vás.

Vaše knihovnice Lída

VDOVY

Pascal Engman

Příběh vyprávěný z mnoha pohledů, stoupající napětí, krátké kapitoly. Vanessa se musí vyrovnávat s bolestnou ztrátou blízkého člověka i s iluzemi o něm. Terorismus je určitě aktuální téma, líbilo se mi, jak náš příběh zavádí do života mládeže na okraji společnosti, kde může vlivem ztráty smyslu života dojít k radikalizaci. Napínavá a kniha s důležitým poselstvím.

POSLEDNÍ DRAČÍ KRÁL

Leia Stone

Příběh zasazený do země dračích lidí, kteří nevědí, že jejich přežití závisí na moci jejich krále a jeho dětí. Jenže dračí král již přišel o čtyři děti i man-

želku. Svazují ho povinnosti, boje s nepřátelskou královnou sousední říše, drtí ho žal... a pak najednou spatří dívku, která hrdě z lesa nese úlovek. Kdo je neznámá? Jaká tajemství skrývá? Má dát přednost jí, nebo povinností krále? A ona? Jak to, že se stala tak rychle favoritkou mezi nevěstami, když touží spíše bojovat v družině krále

HÁDEJ, JAK MOC TĚ MÁM RÁD!

Sam McBratney

Roztomilý příběh o usínání a lásce. Malý králíček se s tatínkem dohaduje, kdo má toho druhého více rád. Kniha z roku 1988 doprovázela při usínání určitě obrovské množství dětí. Až k měsíci a zase zpátky, tak se my dva máme rádi. Vědomí, že nás má někdo rád, kéž nám toto ujištění vydrží po celý život!

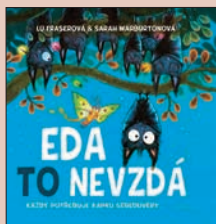

EDA TO NEVZDÁ

Lu Fraser

Tentokrát se veršovaný příběh sladil s kouzelnými ilustracemi. Kniha má krásné poselství o přátelství a odvaze.

A kdo z nás nezažil ten pocit, že se raději bude držet na zemi? Vždyť vzlétnout je někdy tak těžké!

SMRT SI POČKÁ

Michael Palmer

Některé informace v knize mohou být zastaralé, ale autor píše uvěřitelně a děj posouvá čtivým způsobem. Téma loupeží orgánů je aktuální, asi ani netušíme, jak moc. Peníze a moc na jedné straně, bezmoc a beznaděj na druhé. Zajímavé, že některé oběti přežili, že únoscům stálo za to vytvářet jim falešné vzpomínky a vrátit je do života.

ZAMKNI POSLEDNÍ DVEŘE

Riley Sager

Hlavní hrdinka je v tíživé životní situaci. Proto nabídku na hlídání bytu v luxusním domě považuje za dar z nebe. Jak už to tak bývá, vše je jinak. Hrdinka se ocitá v nebezpečí života. Z domova se záhadně ztrácejí právě dočasní nájemníci. Kam pátrání dívku dovede? Komu může věřit?

KRYSÍ KRÁL

Pascal Engman

Výborně vystavěná detektivka, kde je chvílemi až mnoho linek a osudů, ale vše nakonec do sebe zapadne. Celý příběh se zaměřuje na ponižované ženy a frustrované muže, kteří za svá selhání viní právě ženy. Vanessa to nebude mít jednoduché, ale alespoň není nezranitelná jako jiní knižní policisté. Okrajově velmi hezký příběh bezdomovců, kteří se snaží v bezútěšnosti najít spřízněnou duši a také příběh zanedbávané dívky je nenásilný a dobře zapracovaný do života hlavních hrdinů.

A PROTO JSME LHALI

Karin Slaughter

Sára a Will se hned na začátku svatební cesty zmotají do vraždy. Studie opravdu divné rodiny, kde nečíhá pod povrchem nic dobrého a dávná temná tajemství ničí životy. Divoká příroda brání vyšetřování. Navíc Willa čeká také jeho dávný strašák v podobě tyčiny z dětského domova. Ke členům rodiny netřeba nic psát, pokřivené a zvrácené charaktery. Trochu jsem se obávala že vrah z různých příčin nebude potrestán, za rozuzlení přidávám hvězdu, velmi se povedlo.

Otevírací doba knihovny:

Pondělí	15–18 hod.
Úterý	8–11 hod.
Středa	15–18 hod.
Čtvrtek	8–11 hod.
Pátek	15–18 hod.

OREL STUDENEC

Připravil: Václav Urban

Závěr léta bývá v orelské jednotě spojen se spoustou rozmanitých akcí, ať už se jedná o volejbalový turnaj smíšených družstev, dětské soutěžní odpoledne nebo letní bál. S nastupujícím podzimem se pak naplno rozbíhají mistrovské soutěže volejbalistek a stolních tenistů, ale i turnaje florbalistů a po celý rok se mnoha závodů účastní také naši běžci.

Titul z volejbalových mixů získal po 29 letech studenecký Sokol

Za Sokol Studenec připravil: Jakub Tauchman

Poslední prázdninovou sobotu se sešli již tradičně volejbalisté, aby změřili síly v turnaji smíšených družstev, který se konal už po sedmadvacáté na kurtech u školy a u sokolovny. Turnaje se zúčastnilo osm týmů a při neúčasti vítěze posledních tří ročníků jsme očekávali, že po neuvěřitelných 29 letech by mohl pohár zvednout nad hlavu opět studenecký tým. Po nečekaném vyřazení orelského áčka už ve čtvrtfinále (o tuto senzaci se postaral rodinný martinický tým našeho bývalého spoluhráče Vládi Brože) se do finále probodovali týmy Orla B a Sokola Studenec.

Tým ve složení Markéta Šolcová, Zuzana Hrnčířová, Eva Tauchmanová, Václav Metelka, Šimon Budárek, Jakub Šolc, Jakub Neumann a Martin Štěpánek ve finálovém zápase porazil sousední Orel B. A tak mohla po vítězném míči propuknout zasloužená euforie, která pokračovala až do pozdních nočních hodin. Během turnaje ani po něm se nikomu nic nestalo a ani nikdo nic neztratil. Tímto děkujeme za úspěšnou reprezentaci. Fotografie vítězného týmu můžete najít na titulní straně Zpravodaje.

Poslední vítězství Sokola v turnaji volejbalových mixů se datuje k roku 1996.

Cenu pro nejužitečnějšího hráče, kterého volí mezi sebou týmy, si odnesl Jakub Neumann z vítězného týmu. Stejnou cenu v kategorii žen získala Markéta Urbanová z Orla B.

Dětské odpoledne opět s rekordní účastí

Připravila: Martina Vaníčková

Poslední srpnovou neděli se u Orlovny sešlo přes 170 dětí na Dětském odpoledni, které se letos konalo už po třicáté. Pro malé návštěvníky bylo připraveno několik stanovišť a každé dítě si odneslo domů malou odměnu. Velkým lákadlem byla možnost zblízka si prohlédnout popelářské auto. Celé odpoledne se neslo v příjemné atmosféře a děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravách této akce.

Letní bál opět ve skvělé atmosféře

V sobotu 20. září se uskutečnil tradiční letní bál, který každoročně zdobí neúnavní muzikanti ze skupiny Levou rukou band. Necelé tři stovky zúčastněných tanečníků se bavili skvěle až do ranních hodin. Poděkování patří všem sponzorům, kteří se každoročně na přípravě balu podílejí, zároveň také všem, kteří s organizací balu pomáhají a v neposlední řadě obci Studenec, která všechny pořádané akce podporuje.

Stolní tenisté vstoupili do sezony famózně

Připravil: Martin Kuřík

Oproti jiným oddílům jsme zvyklí si přes léto dopřát od stolního tenisu pauzu. Většina členů týmu si užívala letních sportů, hlavně pak fotbalu a tenisu. I díky tomu máme snad vždy větší chuť do sezony nové. Na tréninky jsme se poprvé společně sešli úvodem září. Nejpoctivěji se k přípravě postavil kapitán týmu Jenda Kuřík st., který udržoval formu po celé léto tréninkem s mančafy po okolí. Před zahájením soutěže vystupňoval tempo a chodil trénovat 3x týdně. Je tak dobrým příkladem všem ostatním. Nováčka z Tanvaldu jsme i přes mírnou nervozitu přivítali přísným vítězstvím 10:1 za nás hrající v nejsilnější sestavě Tomáš Exner a Jan, Jan ml. a Martin Kuříkovi. O týden později jsme hostili nám vyrovnané týmy z Turnova a Vesce. Oba jsme zdolali 10:6. Do druhého utkání za Toma Exnera zaskočil Kuba Hylmar a byl u klíčového bodu ze čtyřhry. V době psaní tohoto příspěvku se tak naše áčko pyšní první pozicí v KP2, nicméně v době vašeho čtení už tomu tak pravděpodobně nebude. I přes podařený úvod se budeme stejně jako loni prát v první řadě s cílem soutěž udržet. Loni byl ze záchranářské mise téměř postup do KP1, tak uvidíme jak letos, konkurence se však mírně zvedla.

Tabulka krajského přeboru 2. třídy po 3. kole:

1. Orel Studenec A	30:13	9
2. PINK! Liberec B	30:17	9
3. KMST Liberec B	29:16	8
4. Sokol Vesec B	26:23	7
5. SKST Liberec G	23:25	7
6. Spartak Chrastava B	25:26	6
7. Cvikováček Cvikov A	22:22	5
8. Jiskra Nový Bor B	23:24	5
9. Sokol Turnov B	23:26	5
10. Loko Česká Lípa C	18:29	4
11. Bižuterie Jablonec n. N. B	18:29	4
12. Jiskra Tanvald A	13:30	3

Stolní tenisté v okresních soutěžích

V okresním přeboru 1. třídy nastupující **Orel Studenec „B“** vstoupil do soutěže také na výbornou a v prvním dvoukole si připsal v nejsilnější sestavě dvě vítězství. Základní sestavu tvořili Jéňa Vancí, Matěj Kuřík, Kuba Hylmar a Fanda Kuřík.

Tabulka okresního přeboru 1. třídy po 2. kole:

1. Sokol Víchová A	20:2	6
2. Orel Studenec B	20:9	6
3. Sokol Košťálov A	19:16	5
4. Sokol Chuchelna A	19:12	5
5. Obec Jesenný A	13:13	4
6. Sokol Nová Ves B	10:20	2
7. Star Turnov A	7:20	2
8. Sokol Turnov D	4:20	2
9. Sokol Turnov C	0:0	0
10. Sokol Horní Branná A	0:0	0

V okresním přeboru 2. třídy zahájil soutěž také **Orel Studenec „C“**, který si hned na úvod připsal důležité vítězství v Benešově u Semil, když do sestavy naskočili po boku zkušených Pavla Hylmara a Šimona Urbana mladíci Jára Bulušek a Michal Ott, kteří si postupně připsují první cenná vítězství a jsou velkým příslibem pro budoucnost našeho oddílu.

Tabulka okresního přeboru 2. třídy po neúplném 2. kole:

1. Sokol Turnov E	20:16	6
2. Sokol Víchová B	19:16	5
3. Sokol Košťálov B	17:13	4
4. Orel Studenec C	13:15	4
5. Star Turnov B	10:8	3
6. Sokol Benešov	14:19	3
7. Sokol Nová Ves C	8:10	1
8. Sokol Vesec C	8:10	1
9. Sokol Tatobity	8:10	1

Mladší žactvo hraje v okrese Jičín

Naši nejmladší žáci (narození 2013 a později) nastupují stejně jako loni v žákovské kategorii U13 v okrese Jičín. První turnaj odehráli v Rovensku (v sestavě Filip Hylmar, Maty Kuřík a Míša Tauchman), kde nestačili pouze na suverénní Miletín. S dalšími dvěma týmy si poradili a usadili se tak na 2. místě tabulky.

Tabulka okresního přeboru mladších žáků po 1. turnaji:

1. SK Miletín	17:4	9
2. Orel Studenec	12:9	7
3. Sokol Rožkopov	9:12	5
4. Sokol Rovensko p. T.	4:17	3
5. Sokol Lány	0:0	0

Do mistrovských soutěží se zapojily po uzávěrci tohoto čísla i další týmy. V okresním přeboru Jičínska hrají naši dorostenci v kategorii U19. Dorostenecký tým hraje také okresní přebor 3. třídy v okrese Semily, v němž hrají i starší žáci.

Mladí volejbalisté sbírají zkušenosti v soutěži mladšího dorostu

Na rozdíl od ženského týmu, který začal soutěž až po uzávěrci zpravodaje, se mladí volejbalisté zapojili do soutěží už dříve. V krajském přeboru U16 hrají letos naše dorostenky, jejichž tým doplňují po dohodě týmů i někteří chlapci. Týmy jsou rozděleny do čtyř skupin. Náš tým hraje v tříčlenné skupině se silnou Novou Pakou, ovšem tým Bílé Třemešné už několikrát zdolal.

Tabulka krajského přeboru U16 – skupina D:

1. VKM Nová Paka	8	16:0	24
2. Orel jednota Studenec	8	7:10	10
3. Sokol Bílá Třemešná	8	2:15	2

Závěrem bych rád také předeslal termín **Výroční členské schůze**, která se bude konat tradičně druhý pátek v lednu – tedy 9. ledna 2026. Zahájíme jako každý rok mši svatou od 18:00 v orlovně.

Veškeré fotografie z činnosti jednoty najdete na: http://orel.studenec.cz/?id_rubriky=5

SPORTOVNÍ KLUB STUDENEC

Připravil: Petr Junek

Fotbal

V době vydání tohoto čísla Studeneckého zpravodaje je fotbalová sezóna již v plném proudu a s podzimní bilancí seznámíme čtenáře Studeneckého zpravodaje v posledním letošním čísle.

Do nové sezóny 2025/2026 přihlásil SK Studenec celkem sedm týmů, což je o jeden méně než v loňské sezóně. V okresních soutěžích budou hrát dva týmy přípravek (jedna mladší a jedna starší) a B tým dospělých v okresním přeboru (8. liga). V krajských soutěžích budou hrát mladší žáci, starší žáci, mladší dorost a A tým dospělých (6. liga – I.A třída). Všechny studenecké týmy hrají samostatně bez souklubí s dalším klubem, jak tomu bylo v předchozích dvou sezónách.

Studenečtí fanoušci na cestě k bitvě o Strážník do Zálesní Lhoty

Od vydání minulého čísla Studeneckého zpravodaje také došlo do konce přestupního období (22. 9. 2025) k dalším změnám v hráčských kádrech. Na dočasný přestup odešel do Sokola Třebeš nejlepší střelec A týmu Tomáš Jandura a do Jilemnice se vrátil Zdeněk Nosek. A tým naopak posílil Patrik Pacholík ze Zálesní Lhoty. Šimon Mejšnar, Šimon Tauchman a Vojtěch Trejbal byli uvolněni na dočasný přestup do staršího dorostu SK Jilemnice, stejným způsobem posílili starší žáky Jakub Marynka z Horní Branné a Martin Vališka z Dolní Kalné. Do týmů starší a mladší přípravek bylo nově zaregistrováno 14 nových hráčů, z toho čtyři dívky.

Úvod nové sezóny přinesl především výrazné výsledkové zlepšení žákovských týmů, vysoká vítězství mladšího dorostu a střídavé výkony týmů dospělých. Zvláště pro týmy dospělých je tato sezóna velmi důležitá, neboť Liberecký fotbalový svaz připravuje reorganizaci soutěží

od sezóny 2026/2027, která bude spočívat ve zrušení jedné skupiny 7. ligy (I.B. třída). Proto musí být cílem obou týmů dospělých obsadit ve svých soutěžích nesestupová místa.

Přípravky zahájily sezónu pravidelným úvodním turnajem, který tentokrát proběhl v Sedmihorkách (za účasti všech přihlášených týmů semilského okresu). Za zmínku rozhodně patří i bilance prvního zářijového víkendu, ve kterém dokázaly všechny studenecké týmy své soupeře porazit při skóre 33:5.

Orientační běh

Ve zbývající části prázdnin probíhaly další vícedenní závody. Na přelomu července a srpna se studenečtí závodníci zúčastnili dvou vícedenních závodů. Tím prvním byla tradiční Bohemia v okolí Nového Boru a České Lípy, největší český vícedenní závod. V kategorii D50C si pro celkové 3. místo po pěti etapách doběhla Petra Junková. Ještě úspěšnější byly čtyřetapové závody Sudety Open v Polsku, na nejvyšší stupeň vystoupily Markéta Chrátová v D10 a Bára Chrátová v D18.

Kačka Hakenová

1300 závodníků je obsazen do deseti sekund od spuštění přihlášek. Z 16 studeneckých závodníků si v celkovém pořadí nejlépe vedli Kryštof Puš (2. místo v HDR) a Markéta Chrátová (5. místo v D10).

Posledními prázdninovými vícedenními závody byla třietapová Cena Východních Čech v okolí Trutnova, které se zúčastnilo 22 studeneckých závodníků. V celkovém pořadí si nejlépe vedl Matěj Tauchman, který v poslední etapě uhájil 3. místo v H12B. Těsně pod

Starší přípravka na zahajovacím turnaji v Sedmihorkách

Vítězství Markéty Chrátové v Polsku

Dalším závodem byly tradiční Rumcajsovy míle, které pořádá Sportcentrum Jičín na bývalých studeneckých mapách na Svaté Kateřině (Chotěvice). V celkovém pořadí si studenečtí závodníci vybojovali dvě místa na stupních vítězů. Kryštof Puš zvítězil v kategorii HDR a Bára Pušová obsadila 2. místo v kategorii D21B. Na nepopulárním 4. místě skončila Kačka Hakenová v D12 (v první etapě si doběhla pro 3. místo).

Zcela specifickým závodem jsou třídní závody Pěkné prázdniny v Českém ráji, které se letos konaly v okolí Hrubé Skály. Specifické jsou tím, že ochránáři povolený počet

stupni vítězů skončili po neúspěšném oddílovém souboji Vítek Tauchman (4. místo) a Adam Haken (5. místo) v kategorii H35C.

Na úvod podzimní mistrovské sezóny proběhl Žebříček A v Sobotíně u Šumperka (6.místo Magda Chrástová v D020B, 9. místo Standa Heczko v H21B) a Žebříček B u Přelouče (1. místo Petr Junek ml. v H45B).

Mistrovství ČR na klasické trati se konalo v Horní Lhotě u Luhačovic a Bára Chrástová si spravila chuť po nevydařené kvalifikaci vítězstvím v nedělním finále B.

Prvním podzimním oblastním žebříčkem byl závod v nedaleké Hartě. První místo vybojoval Kryštof Puš v H10F, 2. místo Katka Tauchmanová v D12B a 3. místo Katka Válková v D21B.

Dalším závodem bylo Mistrovství oblasti štafet v Lukášově u Jablonce nad Nisou. Mistrem Východočeské oblasti se stala štafeta H105 ve složení Adam Haken, František Tauchman a Vítek Tauchman. Druhé místo obsadila štafeta H165 ve složení Petr Junek ml., Ivan Uvizl a Tomáš Chrást. Matěj Tauchman běžel za Východočeskou oblast a jeho štafeta si doběhla pro 3. místo.

Na podzim pokračovala dvěma závody i Podkrkonošská liga žáků. V pátém závodě v Nové Pace zvítězila v kategorii D10 Markéta Chrástová a třetí místa přidala Kačka Hakenová v D12 a Matěj Tauchman v H12.

Šestý závod připravila Lokomotiva Trutnov Na Bojišti a nejlépe si vedla Kačka Hakenová (2. místo v D10), další třetí místa přidali Markéta Chrástová v D10 a Štěpán Drápal v H12.

Poslední sedmý závod pořádá v říjnu SK Studenec v říjnu a s celkovými výsledky vás seznámíme v posledním letošním čísle Studeneckého zpravodaje.

Na Českém poháru v MTBO (mountain bike orienteering) neboli v orientačních závodech na horských kolech měli studenečtí závodníci premiéru v této disciplíně a nevedli si vůbec špatně. Standa Heczko zvítězil v kategorii Open, Vítek Tauchman dojel ve stejné kategorii z 15 závodníků na 5. místě.

Vítězství Petra Junka ml. na Žebříčku B

Matěj Tauchman, sběratel třetích míst

SOKOL STUDENEC

Připravil: Jaroslav Hák

Prázdninový sokolský tábor

Studeneczký Sokol v druhé polovině prázdnin pozval děti na třídní tábor. Pozvání vyslyšelo 37 rodičů a jejich dětí. Tábor je sportovní, děti zkusily řadu sportovních aktivit – protože atletika je základ a královna sportů, tak děti běhaly sprinty naboso i s padákem, skákaly do dálky, házely míčkem. Vyzkoušely střelbu z luku, neztratily se při orientačním běhu.

Druhý den tábora byl vyhrazen celodennímu výletu a ani letos se děti nenudily. Viděly daňky, jeleny, pštrosy u Štefanů na Smítech, některé poprvé jely vlakem, v Borovnici si prohlédly větrný mlýn, došly do Pecky na koupaliště (obavy ze studené vody se nenaplnily). Třetí den byl trochu odpočinkový při výtvarném tvoření, děti vyráběly večerníčkové rekvizity na odpolední vystoupení.

Ukončení tábora bývá v penzionu Trautenberk – bazén jsme měli jenom pro sebe, palačinky a poháry byly výborné. Při závěrečném nástupu děti předvedly rodičům krátká vystoupení s tématem Večerníčků. Všechny děti dostaly pamětní diplomy s výkony z atletických disciplín.

Odměna pro všech osm vedoucích byl zájem dětí o další tábor v roce 2026.

Start je vždy důležitý

Oblíbený běh s padákem

Čepice pro Večerníčka

Táborová parta

Pohoda na koupališti

Pozvánka do Sokola

V rámci evropské akce BeActive Sokol spolu v pohybu se v úterý 30. září sešli nejmladší sokoláci a zahájili letošní cvičební rok. V dalších dnech zahájily pravidelné cvičení i ostatní oddíly. Cvičení vedou zkušené cvičitelky a rády přivítají nové cvičenky a cvičence.

Pravidelné tréninky mají také nejmladší lyžaři ve skupině přípravky (1. - 4. třída), schází se vždy v úterý a v pátek v 15.00 hod. a ještě mají místo pro další děti.

Odbor všestrannosti: rozvrh pravidelných cvičení

oddíl

seniorky, cvičení pro radost
rodiče a děti
děti předškolní a školní
Nordig Walking
ženy, pilates
ženy, bosu – balanční cvičení
muži, ženy – volejbal

den a čas

Úterý 17,30 hod.
Úterý 16,00 hod.
Úterý 16,00 hod.
Úterý 15,00 hod.
Úterý 19,00 hod.
Středa 18,00 hod.
Pátek 18,00 hod.

vedoucí

Marie Nyklíčková
Lenka Spurná
Lenka Spurná
Marie Plecháčová
Iva Exnerová, Martina Kuříková
Ivana Kučerová
Martin Štěpánek

58. Posvícenský koláč,

50. Memoriál Mirka Háka Tradice pokračuje

Připravil: Jaroslav Hák

Již více jak půl století ve Studenci o posvícení koláče jenom nevoni, ale o koláče se také bojuje na běžeckých tratích.

Letošní závod v přespolním běhu se konal v sobotu 13. září, počasí bylo příjemně běžecké, padesát pořadatelů zajistilo hladký průběh. Ve třiceti věkových kategoriích startovalo 356 závodníků, nejlepší běžci získali tradiční posvícenské koláče a jeden vylosovaný muž i posvícenskou husu.

Koláče nejmladší děti potěší

Vít Semerák získal putovní cenu Květy Jeriové, předávala paní K. Pecková

V. Kodymová, K. Holubcová, G. Háková na startu

Natálka Heková vyhrála závod na 200 m

Stupně vítězů v kategorii Muži A, junioři.

Studenecských běžců startovalo 79. Chvilku slávy na stupních vítězů si užilo 15 z nich:

N. Heková, T. Kuželová, A. Karásek, N. Spurná, A. Kurpil, M. Greguš, J. Chvojka, J. Karásek, V. Semerák, J. Háková, E. Korotvičková, K. Junek, M. Pacholík, V. Karásek, T. Karásková.

Pozornost zaslouží běžecká rodina Karáskova (+ Semerákova). Těch bylo na startu v různých kategoriích celkem devět závodníků.

Putovní cenu Květy Jeriové pro nejlepšího studeneckého běžce v žákovských kategoriích získal mladší žák Vít Semerák.

V hlavním závodě mužů na 6 km startovalo 42 mužů, studeneckých bylo devět. Nejrychlejší byl Vojta Karásek. Stálý účastník Jirka Kuřík nestartoval ze zdravotních důvodů, Michal Hák si připsal 28. start. Na putovní poháry se vryje nové jméno – vyhrál lyžař Pavel Melichar z Olfin Car Trutnov.

Závod byl zároveň 50. Memoriálem Mirka Háka. Při tomto kulatém výročí si zaslouží připomenout osobnost Mirka Háka. Mirek byl muž mnoha zájmů. Pořádal kulturní akce, měl rád hudbu, byl součástí turistické party, do soukromé sauny zval kamarády. Výraznou stopu zanechal ve studeneckém sportovním prostředí. Byl aktivním hráčem kopané, hrál volejbal, nejvíce práce však vykonával v lyžařském oddílu. Zastával funkci jednatele, byl organizátorem mnoha závodů, spoluzakladatelem Posvícenského koláče, obětavým trenérem. Startoval na J50 a na Běchovicích. Především však byl spolehlivým kamarádem! A ještě upřesnění pro mladší generaci – Mirek Hák se narodil v roce 1942, žil v domě č. 362, jeho bratry jsou Jan a Petr Hákové. Pracoval v podniku Cutisin v Jilemnici. Zemřel v roce 1975.

Díky Nadaci ČEZ z grantu na údržbu, modernizaci, opravy či zabezpečení tras pro turisty, běžkaře i cyklisty jsme dostali možnost nákupu nové čtyřkolky, včetně pásů na zimu. Takto budeme moci lépe a jednodušeji připravovat běžecké tratě jak v létě, tak v zimním období ty lyžařské.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ STUDENEC

Připravila: vedoucí MH Mirka Vanclová a Vladimíra Bulušková

Letní putování dráčka Soptíka

Letní týdenní putování dráčka Soptíka pro mladší děti se konalo **od 7. do 11. července** s názvem **Včelka Mája**. Zúčastnilo se ho 29 dětí. Děti si v hasičárně pohrály vždy od 8:00 do 16:00 a na obědy chodily do školní jídelny. Svačiny nám celý týden připravovala Mariana Gregušová a její pomocnice.

Celý týden jsme si povídali o včeličkách. Naučili jsme se o nich písničku, vytvořili pro ně travičku s květy, zamotali si svíčky ze včelího vosku, vybarvili domeček pro včelí královnu, složili jsme včeličkám domeček, vyrobili si včeličku z plastové lahvičky a sestavili jsme velký úl z kartonu po vajíčkách a další krásné věci.

Navštívili jsme pana včelaře a nahlédli jsme do pravého včelího úlu. Nakonec jsme si prošli včelí stezku a zopakovali si vše, co jsme se celý týden o včelách dozvěděli. Na celodenní výlet jsme vyrazili do ZOO Dvůr Králové nad Labem. Doufáme, že i v tak nepříznivém počasí si všichni výlet užili.

Nejvíce se nám během celého týdne líbilo na dětském hřišti, kde si každý vždy našel kamaráda a zahrál si s ním spoustu her: házení míčem, fotbálek, stavby v písku, houpačky, skákání přes gumu... Na konci každého dne proběhlo zhodnocení. Domů si děti odnesly drobnou cenu dle vlastního výběru.

Nakonec bych moc ráda poděkovala Všem sponzorům a maminkám za jejich sponzorské dary a dobrůtky. Děkuji i pomocnicím, bez kterých by to nešlo: Marie Brožová, Lenka Spurná, Jana Vanclová, Barbora Bulušková, Lenka Vanclová, Daniela Ottová a Saša Brožová. Byl to moc krásný týden.

Letní hasičské soustředění starších dětí

V týdnu od 7. do 11. července jsme se se staršími dětmi vydali na objevování okolí v rámci Letního hasičského soustředění. Každý den, kromě úterý, jsme dětem ráno rozdali svačinový balíček do batůžku a vyrazili po okolí. S dětmi jsme si na výletě vždy došli i na teplé jídlo.

V pondělí jsme začali přivítáním v pergole za hasičárnou a poté jsme se přesunuli do sokolovny, kde jsme se vyřádili. Po svačině jsme si vyrobili svíčky a odpoledne vyrazili do bazénu ve Vrchlabí.

Díky počasí jsme museli změnit plány i na **celodenní výlet**. Vyjeli jsme za zvířátky do ZOO Dvůr Králové nad Labem. Ještě že zvířátkům ošklivé počasí nevádí.

Ve středu jsme si po krátké rozcvičce vyšlápli na zříceninu hradu Kumburk a na Valtickou bránu. Po obědě jsme se přesunuli do hvězdárny v Jičíně na pozorování slunce, ale bohužel i dnes si s námi počasí hrálo, takže jsme neviděli vůbec nic.

Ve čtvrtek nám konečně počasí trochu přálo, i když to tak ráno ještě nevypadalo. Vlakem ze Staré Paky jsme se vydali na Malou Skálu, odtud jsme šli přes Besedické skály. Po malém občerstvení jsme šli přes Koberovy na rozhlednu Hamštejn. Odtud jsme se vydali do Železného Brodu na nádraží a vlakem opět do Staré Paky. Ušli jsme krásných 15 km a všechny chválíme, že to zvládli bez remcání.

V pátek jsme opět začali rozcvíčkou s Léňou, se kterou nás rozcvíčky moc baví. Po svačině jsme se vydali do Vrchlabí do Krkonošského muzea a pak jsme si dali k obědu pizzu. Po návratu k hasičárně jsme si zhodnotili celý týden a rozdali malé dárky.

Nakonec moc děkujeme Všem sponzorům a rodičům za jejich dary a za překrásné dárečky na závěr týdne. Děkujeme i hasičskému sboru za dárečky a finanční podporu. Letního soustředění se zúčastnilo 16 starších dětí a na výlety s nimi jezdila Vladka Bulušková, Monika Esenderová a Mariana Gregušová. Rozcvíčku jim připravila Lenka Spurná. Už se těšíme na příští rok.

CYKLOPARTA

Připravil: Jan Hák a Filip Jezdinský

Další cyklistická sezona jsme uzavřeli 11. října na závodech Author Cup. Po závodech proběhla večer členská schůze.

Letos jsme opět nasbírali spoustu zážitků. V srpnu se jel Čisteczký pedál nově směrem k Jičínu. Cyklorunda potřetí a naposledy vedla k Hoffmanovým boudám a Hrádečku. Příští rok se můžete těšit na novou trasu! Nově jsme se usadili v areálu u amfiteátru, kde se i přes nevlídné dopolední počasí sešlo 62 účastníků. Trasa, guláš i tombola sklidily velkou pochvalu.

V polovině září jsme vyrazili do Třeboně, kde jsme kompletně obsadili Schwarzenberský seník. Ubytování i zázemí byly skvělé. Společně s partou z Hostinného nás bylo 35 – to už je pěkná skupina. Během tří dnů jsme projeli řadu zajímavých míst v okolí. Za zmínku stojí Trocnov se sochou Jana Žižky, restaurace U Sumečka, Schwarzenberská hrobka a pivovar Regent. Já s Romanou jsme chodili pěšky, protože jsem si ze závodu popsaného níže přivezl zranění. Následuje vyprávění Filipa Jezdinského, kterého do závodu nalákaly moje loňské zážitky.

300 kilometrů na jeden zátah!

23. srpna jsme se s Honzou Hákem zúčastnili závodu Okolo republiky. Naším cílem bylo zvládnout 300 km v časovém limitu 24 hodin. Startovali jsme v 8:30 hod. na náměstí v Žaclěří. Přihlášeno bylo 14 závodníků, včetně nás. Trasa vedla přes Studenec, Hrubou Skálu, Český Dub a Hrádek nad Nisou. Poté jsme překročili hranice do německého Zittau, pokračovali přes Frýdlant a už za tmy na polský Karpacz zpět do Žaclěře, kde byl i cíl závodu. Počasí nám příliš nepřálo – od rána bylo chladno, kolem 6 °C a foukal silný protivítr až k německým hranicím. Odpoledne a večer nás provázela dešť.

Přesto byl závod krásný. Trasa nás zavedla do míst, která jsem dosud nenavštívil, terén byl pestrý. Nejsilnější zážitek jsem měl při západu slunce během průjezdu Polskem – byla to opravdová nádhera.

Honza dojel v čase 15 h 37 min, já za 17 h 2 min. Vítěz zvládl trať za neuvěřitelných 11 h 49 min. Součástí závodu byly i delší trasy o délce 950 a 1400 km.

Více informací o závodu najdete na www.okolorepubliky.cz

Hrají SOUSEDÉ

Připravil: Mirek Jezdinský

Loučení s létem s harmonikáři

Druhá letošní letní akce u stánku SK Studenec se uskutečnila v pátek 15. 8. 2025. Počasí nám přálo, bylo teplo a podvečerní ostré slunce, jako by chtělo nahradit špatné červencové počasí z minulé akce. Mimo stavu počasí je každá naše akce jiná především účastí muzikantů a posluchačů. Tentokrát přijeli manželé Brožovi z Rokytnice na Jizerou, Štefan Válek s kamarádem ze Staré Paky, manželé Anna a Láďa Schůtovi z Rychnova nad Kněžnou, Jiří Hanžl ze Sosnové u České Lípy a také Jiří Fišer a Franta Fejfar z Čisté u Horek. Ze Studence se již tradičně zúčastnili Ivan Štorm, Josef Hák, Luděk Boura a Mirek Jezdinský. Přijela se na nás podívat i Hanka Novotná z Kunčic nad Labem. Byl to opět příjemný podvečer a večer.

Za zmínku stojí ještě zprávy, doručené po akci na Facebooku od dvou účastníků:

Jiří Fišer: „Bylo to pěkné a s potěšením jsem si mohl zase s kamarády zahrát.“

Jiří Hanžl: „Nádherná zábava, radost být mezi lidmi, kteří si dokáží udělat čas, pobavit se a na chvíli zapomenout na dnešní uspěchaný svět“.

Letos je to již 17. rok pořádání našich harmonikářských akcí. Proto mi dovoluňte poděkovat všem, kteří nám nejenom s jejich organizací pomáhali. Nelze jmenovat všechny, ale dovolím si uvést dva, Václava Jeníka a Helenu Jiroušovou, kteří byli po mnoho let nedílnou součástí týmu organizátorů.

Děkuji také za bezvadné zázemí a pomoc Zuzce a Martinu Kuříkovým a celému týmu ve stánku SK Studenec.

Tentokrát hrají kytaristé

Další posezení s kytarou v roce 2025 bylo opět v režii stánku Martina a Zuzany Kuříkových. S kytarou přijel Martin Kozár z Vítězné, Pavel Skalický ze Dvora Králové a Petr Otradovský z Chotěvic. Z Pilníkovy přijel s vodní basou Pavel Dostál, ze Studence nechyběl Michal Chrtěk s manželkou Lenkou ani Helena a Pepa Hákoví. Posluchači zaplnili celou klubovnu. Byl to opravdu vydařený večer. Několik fotografií to dokazuje.

Křehká krása se rodí v Křišťálovém údolí

Připravila: Alena Cejnarová

Sklářská tradice je na severu Čech natolik významná, že ji nelze omezit hranicemi regionů ani horskými masivy. Příběhy jednotlivých výrobců se proplétají a vzájemně ovlivňují či doplňují. Proto vzniklo pomyslné Křišťálové údolí.

Křišťálové údolí si můžete jednoduše představit jako přímku, která je 70 km dlouhá a **vede z Lužických hor přes Jizerky až do Krkonoš a Českého ráje**. Na této přímce se psala historie českého sklářství a dodnes na ni najdete mnoho stop, mnoho míst, kde tradice pokračuje. A proč křišťálové, když se týká skla? Protože naše sklo bylo tak čiré, čisté, tvrdé a zářivé, že si vysloužilo označení **český křišťál** a věhlas po celém světě.

Využijte možnosti navštívit ateliéry umělců, objevte sklářské mistry v malých dílnách i velkých hutích, obdivujte preciznost a šikovnost šperkařů a sami si vyzkoušejte práci s křehkým materiálem. Podívejte se na web www.crystalvalley.cz a vyberte si, kam zavítáte za blyštivou krásou vy.

Kde se setkáte se sklářskou tradicí v Krkonoších? Perličkové ozdoby se rodí Poniklé

Je to již mnoho let, co se po ponikelských chalupách o večerech navlékají skleněné perle na drátek. Tradici perlařiny udržuje v západních Krkonoších rodinná firma Rautis. Přímo ve firmě se perle foukají, barví, stříbří a řezou. Poté už putují do chalup, domů a bytů, aby je šikovné ruce proměnily v ozdoby rozličných tvarů. Takový způsob výroby je natolik jedinečný, že je zapsán na seznam nehmotného dědictví UNESCO. Pořídte si blyštivou vzpomínku na vánoční stromeček vašich babiček a staňte se součástí příběhu krkonošské perly. Zastavit se pro svou ozdobu můžete přímo v Rautisu. Nabídnou vám tu exkurzi do výroby, kde cestu jedné perly zažijete od vyfouknutí až po navléknutí. Navlékání si koneckonců můžete vyzkoušet i sami. Buď přímo v prodejně, nebo doma, stačí si koupit místo hotové ozdoby hobby set. Otevřeno je tu denně, čas prohlídky doporučujeme rezervovat předem.

www.rautis.cz

Sklárna Harrachov udržuje tradici již přes 300 let

Vyrazte na prohlídku přímo k hutím, v nichž plápolá plamen, který nesmí vyhasnout. Kolem něj pracují skláři, jejichž um žádný stroj nenahradí. Sledujte, jak sklovina jejich dechem ožívá a tančí na konci sklářských píšťal, až získá podobu sklenky, kterou po večerech pozvedáte. Doprovodte ji na její pouti kolem chladicí pece až do unikátní brusírny. V době výstavby to byla první elektrifikovaná brusírna na světě, kterou poháněla vodní turbína. Dnes ji jako vzácnou technickou památku najdeme na seznamu UNESCO. Po prohlídce okuste trochu sklářského řemesla na vlastní ruce a vyzkoušejte si sklo namalovat, vyřýt nebo vybrousit v Tvořivé dílně v přízemí Muzea skla.

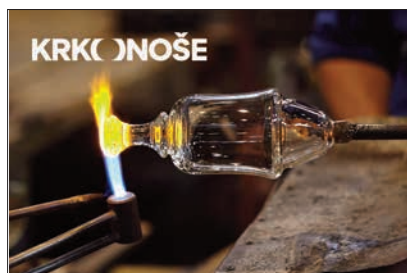
www.sklarnaharrachov.cz

Vinuté perle kouzlí Hana Šebková ve Špindlerově Mlýně

Paní Hana Šebková před mnoha lety vzkřísila výrobu vinutých perlí ve středních Krkonoších. Své malé sklářské studio založila v roce 2012. Rodí se v něm perle bez použití forem, tedy každá osobitá a originální dle návrhu a vkusu autorky. Perle pak kombinuje v nápadité a výrazné šperky.

Na výrobu **vinutek** se můžete zajít podívat. Stačí se telefonicky domluvit a nechat si vysvětlit a předvést, jak se rodí barevná kráska. Nebo si to sami vyzkoušet.

www.hanasebkova.cz

Vlk se (opět) stal součástí krkonošské přírody

Vlk má své místo v přírodě i v naší kultuře. Vzbuzuje respekt i obdiv, někdy ale i obavy. Lidé jej nemilosrdně pronásledovali, nyní se k nám postupně vrací a plní svou roli predátora.

Po loňském vyvedení mladých na východě hor máme letos důkazy o úspěšném rozmnožování na západě. Stále platí, že dle našich odhadů jsou na území KRNAP 2–3 vlčí teritoria s přibližným počtem do 10 jedinců.

Správa KRNAP nadále pokračuje v odborném monitoringu vlka. „Stále ve spolupráci s Mendelovou univerzitou v Brně sbíráme vzorky vlčího trusu a posíláme je na genetickou analýzu. Nadále rozšiřujeme síť fotopastí, pomocí kterých sledujeme vlčí populaci na území národního parku a snažíme se podrobněji sledovat i situaci v okolí ohrad s opakovanými útoky,“ říká zooložka Karolina Mikšlová. „Díky tomu máme mimo jiné přehled, kolik lidí nerespektuje režim klidových území, kde se smí chodit jen po značených cestách. Fotopasti dokazují, že volným terénem prochází velké množství lidí, mnozí z nich se psy na volno. A to přímo v jádru vlčích teritorií,“ dodala.

Ve vztahu k návštěvníkům Krkonoš vlk nepředstavuje hrozbu. Při (zcela výjimečném) setkání člověka s vlkem je přesto dobré být obezřetný. Turistům i místním doporučujeme, aby měli své psí mazlíčky na vodítku. Důrazně žádáme, aby návštěvníci nezkoušeli vlky krmit nebo jim ve volné přírodě zanechávat možnou potravu či zbytky jídla. Majitelé nemovitostí, chataři a chalupáři by venku neměli nechávat zbytky potravy. Přivýkat vlky na to, že je člověk zdrojem potravy, je to nejhorší, co můžeme udělat vlkům i vzájemnému soužití.

Při setkání s vlkem je nutné ponechat mu únikový prostor. Neuzavírat mu možnost utéct, vzdálit se. Nebojte se. Zvíře nejprve z dálky zkoumá, zda pro něj představujete hrozbu, ve dne hůře vidí. Chcete-li ho zaplašit, stačí tlesknout rukama, hlasitěji promluvit, udělat výrazný pohyb, aby vás vlk zaregistroval a uvědomil si, že jste člověk. Neutíkejte před ním.

Děkujeme také návštěvníkům, že nám hlásí svá vlčí pozorování, často doprovázená fotografiemi. Prosíme, pokračujte v tom i dál. Je pro nás důležité znát čas a místo pozorování, ideálně se souřadnicemi v aplikaci Mapy.cz. Svá pozorování hlaste naší zooložce Karolině Mikšlové na e-mail kmikslova@knap.cz či na telefon (vč. SMS) na tel.: 731 533 895

Jaký přenosný hasicí přístroj si pořídit do domácnosti?

Připravila: kpt. Ing. Alena Sládková, HZS Libereckého kraje

Představte si situaci, kdy u vás doma dojde k malému požáru – zapomenutá pánev na plotně, hořící závěska nebo jiskra ze spotřebiče. V tu chvíli může rozhodnout jediný okamžik. Přenosný hasicí přístroj vám umožní zasáhnout ihned při vzniku požáru a zachránit životy a majetek.

I když v některých případech není zákonem stanovena povinnost mít v domácnosti hasicí přístroj, rozhodně se jeho pořízení vyplatí. Hasicí přístroj totiž slouží k uhašení začínajícího požáru, čímž je možné předejít jeho následnému šíření, a tím minimalizovat škody. Podle vyhlášky č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, musí být nově kolaudované objekty, jako jsou například rodinné a bytové domy a garáže, od 1. července 2008 vybaveny určenými přenosnými hasicími přístroji. Například nově postavený rodinný dům musí být vybaven hasicím přístrojem s hasicí schopností minimálně 34A (tento přístroj je určen k hašení pevných hořlavých látek). I když se tato povinnost nevztahuje na dříve zkolaudované stavby, doporučuje se pořízení hasicího přístroje i tam – pro bezpečnost domácnosti i klid duše.

Hasicí přístroj je tlakové zařízení – nádoba – obsahující určité hasivo potřebné dle druhu hořlavé látky s mechanismem k jeho uvolnění. Pro domácí použití jsou ideální přenosné modely. Jsou lehké, spolehlivé a jednoduše ovladatelné. Skutečně pomohou tam, kde začne hořet.

Hasicí přístroje se rozlišují dle typů hasiv „náplní“ na vodní, pěnové, práškové, sněhové (CO₂) a halotronové. Každý druh hasiva je vhodný pro jiný typ hoření označovaný třídami požárů. Třída A zahrnuje pevné látky (např. papír, dřevo, textil), třída B hořlavé kapaliny (např. benzín, ředidlo), třída C hořlavé plyny, třída D lehké alkalické kovy a třída F znamená hoření jedlých tuků a olejů (např. při požáru v kuchyni).

Volba konkrétního druhu přístroje závisí právě na tom, jaké typy hořlavých látek ve vaší domácnosti mohou začít hořet. Do domácnosti se nejvíce hodí práškový přístroj na třídy ABC. Je univerzální – můžete s ním hasit pevné látky, kapaliny, plyny i elektrická zařízení pod napětím. Nevýhodou při jeho použití je nutnost následného, důkladného úklidu – tento jemný prášek se špatně odstraňuje, může případně poškodit elektroniku nezasaženou požárem.

Vodní hasicí přístroj má skvělé využití na pevné hořlavé látky jako dřevo, textil nebo papír, ale rozhodně se nesmí použít na požár elektrických zařízení pod napětím, protože by mohlo dojít k úrazu elektrickým proudem. Nesmí se dále používat na jedlé tuky a oleje, u kterých hrozí jejich vzkypění a další šíření požáru. Nevhodný je také pro hašení hořlavých kapalin a plynů. Pěnový přístroj je vhodný na pevné hořlavé látky a kapaliny, ale nesmí přijít do kontaktu s elektrickými zařízeními pod napětím – opět hrozí úraz elektrickým proudem. Nevhodný je dále pro hašení hořlavých plynů. Sněhový hasicí přístroj = CO₂ je bezpečný pro hašení elektrických zařízení pod proudem, hořlavých kapalin a plynů, ale neuplatní se u hašení pevných látek. Navíc může při kontaktu s pokožkou způsobit omrzliny. Halotronový přístroj se dá využít pro hašení všech materiálů s výjimkou pevných žhnoucích látek – je vhodný k hašení automobilů, jemné mechaniky, archivů a cenných materiálů. Do domácnosti není vhodný, protože ho nelze použít v uzavřeném neventilovaném prostoru – bez větrání hrozí poškození vašeho zdraví.

Kde a jak hasicí přístroj umístit?

V domácnosti si zvolte takové umístění, abyste měli hasicí přístroj po ruce, případně abyste věděli, kam pro něj rychle sáhnout nebo tam, kde hrozí reálné nebezpečí – například místnost kotelny nebo do kuchyně. Rukojeť by měla být maximálně 1,5 m nad podlahou, aby na ni dosáhli všichni. Pokud je přístroj umístěn na podlaze, musí být zabezpečen proti pádu. V zatemněných či skrytých prostorách je vhodné doplnit označení umístění hasicího přístroje požární značkou. Dle výše uvedených pravidel je ideální umístit hasicí přístroje ve společných prostorách bytových domů nebo třeba v garážích.

Před použitím přístroje si vždy pozorně přečtěte návod na nádobě nebo si aspoň prohlédněte piktogramy. Zásah provádějte vždy od krajů hořícího prostoru, nikoliv od středu. Pokud hasíte venku, hasební zásah provádějte vždy po směru větru. Po každém použití, i když krátkém, zajistěte zpět doplnění hasiva. Kontrolu přístroje provádějte vždy po každém zásahu nebo po mechanickém poškození, v ostatních případech doporučujeme zkontrolovat hasicí přístroj 1x za rok odbornou firmou.

Nezapomeňte! Štěstí přeje připraveným!

**Lhotecké maminy
a
Sokol Zálesní Lhota**

Vás zvou na

**ROZSVÍCENÍ
vánočního
stroměčku**

**Pojďme rozsvítit
náš lhotecký
vánoční stromček
společně...**

Sejdeme se v sobotu

29. 11. 2025 od 15h.

u školky v Zálesní Lhotě

**Program: vystoupení dětí z MŠ Zálesní Lhota,
hudební doprovod, ohňostroj, občerstvení.**

**Celý výtěžek bude opět věnován
dětem do MŠ Zálesní Lhota.**

**kdo chce svařák z hrnku pítí, měl by si
svůj vlastní vzít (kelímky samozřejmě budou)**

OBEC STUDENEC
SI VÁS DOVOLUJE POZVAT NA

**18. PŘEDVÁNOČNÍ
SETKÁNÍ**

**Pohoštění OBECNÍ
POLÉVKOU**

sobota 6. prosince 2025

AMFITEÁTR 13⁰⁰ hodin
U ZŠ A MŠ VE STUDENCI

*Doprovodný
program
13.00–17.00*

13:00 – Vystoupení dětí z MŠ Studenec

13:15 – Vystoupení žáků ZŠ Studenec

13:30 – Pěvecký spolek Jizeran

14:00 – Pražská mobilní zvonohra

14:30 – Tereza a Katka Jandurovi

15:00 – Pěvecký spolek Jizeran

15:30 – Pražská mobilní zvonohra

16:00 – Lucie Pekárková

a kamarádi z konzervatoře

17:00 - Ohňostroj

STÁNKY S UKÁZKAMI

LIDOVÉ TVORBY A KULTURY

PODKRKONOŠÍ,

STÁNKY S TRADIČNÍM

OBČERSTVENÍM:

KRKONOŠSKÉ SEJKORY,

KOLÁČE, PRECLÍKY,

TEPLÁ MEDOVINA,

SVAŘÁK, UZENINA,

A JINÉ

